30 9th Vjet

GURI i THEMELIT

NJË *familje* NË

MISION

jesus

Përmbajtja

PËRSHËNDETJE 6

HISTORIKU I KISHËS NGA DAVID BEATTY 8

PLEQËSIA E KISHËS 12

PLEQTË EMERITUS 20

PËRSHËNDETJE & DËSHMI NGA ANËTARËT 28

SHËRBESAT E KISHËS 38

RRETH NESH 43

Përshëndetje

Përshëndetje dashamir!

Me këtë botim të vogël ne dëshirojmë të prezantojmë shkurt familjen tonë të besimit këtu në Tiranë, e cila quhet "Guri i Themelit."

Nëse do t'i pyesësh anëtarët e kësaj bashkësie me siguri do të thonë që ne jemi "një familje në mision" sepse kjo është një frazë që përshkruan mirë kuptimin tonë për veten.

Ne jemi një 'familje', kjo do të thotë që kemi lindur për së dyti në këtë familje pa lidhje gjaku përmes një vepre mahnitëse të Perëndisë së gjallë në Jezus Krishtin. Ne jemi krejt të zakonshëm dhe nga çdo cep i mundshëm i Shqipërisë, madje edhe nga jashtë Shqipërisë. Ne jemi si çdo familje e zakonshme me anëtarë të shkolluar dhe të pashkolluar, me të punësuar dhe të papunësuar akoma, me të rinj e me të vjetër dhe po të na shohësh në rrugë nuk do të dallosh që jemi ndryshe, por duhet ta dish që ne jemi bashkë pikërisht sepse kemi lindur për së dyti pasi kemi dëgjuar dhe besuar Ungjillin ose 'Lajmin e Mirë' që thotë se Perëndia i mëshirshëm dhe i hirshëm na jep drejtësimin e Tij, me faljen e pranimin e plotë si fëmijë të Tij, përmes besimit te Jezus Krishti.

Ah, sa shumë do të doja të mund ta shpjegoja më mirë këtë fjali, sepse ky është çelësi i gjithçkaje në familjen tonë, Ungjilli, për të cilin Bibla thotë që është "fuqia e Perëndisë për shpëtimin e cilitdo që beson". Megjithatë, tani për tani mjafton të përmendim që vetëm me besim ne lindim për së dyti nga Perëndia dhe kjo na bën vëllezër dhe motra për të jetuar si familja e Perëndisë në dashuri vëllazërore për hir të Atit tonë qiellor që nuk kurseu Birin e Tij dhe na dha Shpirtin e Tij që banon me ne gjithë ditët e jetës sonë.

Fjalët janë të vështira për t'u kuptuar pa kontekstin e një jete reale, prandaj me këtë botim ne duam që ti të dish se Ungjilli, kjo fjalë e çuditshme, ka lindur këtë familjen tonë reale me takosh personalisht dhe mund të kuptosh më mirë fuqinë transformuese të jetës. Ne jemi në proces rritjeje drejt plotësisë që shohim në Krishtin dhe nuk jemi akoma të përsosur, por jemi entuziastë për jetën e re që shijojmë në bashkëmiqësi me njëri-tjetrin duke synuar të jemi bekim për të gjithë njerëzit, për qytetin tonë dhe për gjithë botën. Ky është misioni ynë.

Bekime,

Ylli Doçi
Pastor themelues i Kishës Ungjillore "Guri i Themelit" në Tiranë

Mbjellja e një Kishe Shqiptare

David Beatty

Në vitin 1995, në zemrat e një grupi drejtuesish shërbesash përbërë prej shqiptarësh dhe të huajsh, filloi të shpalosej një vizion. Nga kishat ekzistuese të asaj kohe, asnjëra nuk u themelua dhe nuk udhëhiqej krejtësisht nga shqiptarët. Këta udhëheqës joshqiptarë panë një pengesë në llojin e kishave ungjillore që ekzistonin në Tiranë në atë kohë. Nga njëra anë ishin kisha që ishin tepër të pavarura, që nuk donin të shërbenin së bashku me kisha të tjera dhe për më tepër nuk donin të bashkëpunonin me shërbesa si ajo e Institutit "Jeta e Re"; dhe nga ana tjetër ishin kishat që duket se theksonin shumë njërin apo tjetrin dimension të jetës së kishës.

Megjithëse këta drejtues joshqiptarë e dalluan një pengesë të tillë dhe nevojën për një kishë ungjillore shqiptare, ata menduan që kjo nuk duhet t'u kërkohej, madje as t'u zihej në gojë, atyre shqiptarëve të cilët mund të hidhnin hapin për të mbjellë një kishë të tillë. Nëse një kishë duhet të fillohej vërtet nga vetë shqiptarët, ajo duhet të vinte si thirrje nga vetë Zoti. Këta drejtues joshqiptarë u përkushtuan në lutje që Zoti të mund të lëvizte në zemrat e besimtarëve kyç shqiptarë.

Shumë shpejt u panë rreze shprese pasi disa besimtarë kyç shqiptarë, si: Artan Malo, Brikena Doçi, Ylli Doçi, etj., filluan të kuptonin nevojën për një lloj të ri kishe. Zoti po u përgjigjej lutjeve.

Dhe erdhi dita! Këta besimtarë kyç shqiptarë u mblodhën së bashku në një vend, në shtëpinë e Dave dhe Mary Carpenter, dhe biseda kaloi te tema e fillimit të një kishe të një lloji të ri. Më pas, njëri nga besimtarët kyç shqiptarë tha fjalët më të mrekullueshme që kam dëgjuar ndonjëherë:
"Përse nuk e fillojmë ne (shqiptarët) vetë një kishë?" Zoti i thirri së bashku zemrat e këtyre shqiptarëve dhe së bashku ata do t'i besonin Zotit për një kishë të re. Ata besuan që Zoti mund t'i përdorte ata për të filluar një kishë me të vërtetë shqiptare, të drejtuar nga shqiptarët dhe të financuar nga shqiptarët po ashtu. Një kishë që i jep vërtet lavdi Zotit!

Në atë kohë, Shqipëria ishte vendi më i varfër në gjithë Evropën Lindore. Asnjë kishë nuk mbante vetveten financiarisht, as ato të drejtuara nga jo-shqiptarë. E megjithatë, këta shqiptarë i besuan Zotit për të pamundurën. Shumë shpejt ata e quajtën kishën e tyre "Guri i Themelit." Vizioni u kap dhe historia plot mrekulli filloi! Gjatë javëve në vazhdim, mbjelljes së kishës iu bashkuan edhe shqiptarë të tjerë, si: Alban Doçi, Adelina Berhami, etj.
Grupi themelues në rritje u takua dhe u lut. Ata kishin shumë pyetje: Si do të dukej kisha jonë? Cilat janë funksionet kryesore të një kishe? Kush do të ishte pastori i saj? A duhet të kishim më shumë se një pastor? Si do të rriteshin shpirtërisht anëtarët e kishës?

Meqenëse sapo kisha përfunduar trajnimin formal teologjik se si të drejtosh një kishë, unë Davidi kisha shumë ide, por nuk doja që t'ia imponoja ato grupit themelues. Ata më ftuan mua, një joshqiptar, që të jepja informacion biblik për pyetjet e tyre, por ata vetë do të vendosnin çfarë do të bënin.

Për shembull, ata më pyetën: "Si duhet të qeveriset kisha jonë?". Unë u tregova tre format kryesore të qeverisjes së një kishe dhe pasazhet nga Shkrimi i Shenjtë që mbështetnin secilën nga këto forma. Dhe më pas unë thashë: "Ju duhet të studioni Shkrimet! Më pas, lutuni dhe vendosni. Unë do t'ju ndjek çfarëdo të vendosni." Ndryshe nga shumë kisha rreth e rrotull ata vendosën stilin me pleqësi udhëheqëse që reflekton pluralizëm udhëheqjeje. Kjo nuk do të thoshte tre apo katër pleq kishe nga të cilët njëri do të predikonte/jepte mësim gjithë kohën, por që predikimi do të bëhej me rradhë nga secili.

Në të njëjtën mënyrë, grupi themelues shqyrtoi Shkrimet dhe kulturën shqiptare për të ndihmuar sa më mirë në rritjen shpirtërore të anëtarëve të kishës. Ata zgjodhën modelin e një grupi qelizë tek i cili aplikoheshin funksionet themelore të kishës. Nëse do të ishe anëtar i një grupi qelizë të Kishës "Guri i Themelit", atëhere ishe edhe anëtar i Kishës "Guri i Themelit."

Shpejt erdhi ngjarja e parë e shërbesës e cila na përcaktonte si Kisha "Guri i Themelit." Ne kishim shërbesën e parë të pagëzimit te Shkëmbi i Kavajës. Rreth njëzet e pesë anëtarë të rinj të kishës u pagëzuan dhe kështu kisha jonë filloi vrapin e saj.

Grupi themelues donte gjithashtu që kisha të financonte vetveten duke siguruar kështu të ardhurat e saj. Pluralizmi i udhëheqjes do të thoshte edhe që barra e punës duhet të ndahej njëlloj midis pleqve dhe djakonëve të kishës. Për këtë arsye, drejtuesit duhet të punonin në një punë me kohë të plotë, pavarësisht përgjegjësive të tyre në kishë. Ata shërbenin me kohë të pjesshme si anëtarë të pleqësisë së Kishës "Guri i Themelit" dhe kështu nuk kishin nevojë të paguheshin nga kisha. Por megjithatë kishte shpenzime që duhet të mbuloheshin, pavarësisht se kisha ishte e re. Shumica e anëtarëve të hershëm të kishës ishin studentë me të ardhura shumë të pakta. Të vetmit me të ardhura të rregullta ishin pleqësia e kishës. Kështu pra, pleqësia në vend që të paguhej nga kisha, paguante për të parë vizionin e tyre tek lulëzonte.

Ndërsa kisha rritej nga një grup qelize në pesë të tillë, kisha po formonte drejtues gjithashtu. Kjo do të ishte shumë e nevojshme në vitet në vazhdim pasi drejtuesve kyç të kishës iu desh të largoheshin në vende të tjera si Kosova dhe SHBA. Arriti një moment, në vitin 2000-2001, që ishin larguar kaq shumë drejtues saqë kisha filloi të lëkundej. Raporti drejtues-anëtar ndryshoi dhe mbetën afërsisht tridhjetë persona. Konfuzioni në drejtimin e kishës erdhi për faktin që afërsisht njëzet e pesë nga tridhjetë anëtarë që kishte kisha e quanin veten pjesë e pleqësisë së kishës. Disa nga këta "pleq kishe" duket se "bënin atë që u dukej e drejtë në sytë e tyre."

Në mes të kësaj kohe të vështirë më kujtohet veçanërisht një nga pleqtë e kishës i cili qëndroi besnik kur shumë të tjerë ishin larguar, një person i cili i qëndroi besnik vizionit që i kishte dhënë Zoti grupit themelues të Kishës "Guri i Themelit." Emri i tij është Petrit Lleshi, një burrë i qetë i cili kur të shkojë në Parajsë do të dëgjojë Zotin tonë tek i thotë: "Të lumtë, shërbëtor i mirë dhe besnik!".

Pas marrjes së disa vendimeve të vështira për udhëheqjen e kishës, në fillim të vitit 2000 "Guri i Themelit" filloi të riforcohej dhe të rritej. Grupet qelizë u bënë më të fokusuara dhe më të shëndetshme dhe vizioni filloi të rikthehej. Grupi themelues tashmë përbëhej nga Petrit Lleshi, Adi Berhami, Brikena Doçi dhe Altin Karriqi.

Ne si kishë takoheshim te Kisha e vjetër Baptiste te Sheshi "Avni Rustemi". Në atë kohë ishin hedhur në letër planet dhe kishte filluar ndërtimi i një qendre shërbese për Institutin "Jeta e Re". Kjo qendër do të ishte e hapur për kishat lokale në Tiranë. Salla kryesore e kësaj qendre do të nxinte rreth katërqind persona. Grupi qelizë ku bëja pjesë unë, Luçiana e të tjerë, ecte përreth kësaj qendre në ndërtim dhe ëndërronte që një ditë kisha jonë do të rritej kaq shumë saqë do të na duhej të takoheshim në qendrën e shërbesës së IJR... dhe jo vetëm kaq, por në sallën më të madhe të saj. Ne ishim vetëm një grup qelize me rreth pesë deri dhjetë persona, dhe kisha përbëhej nga tridhjetë apo dyzet persona, por sytë na mbusheshin me lot ndërsa i besonim Zotit për një mrekulli. Ndërsa Kisha "Guri i Themelit" filloi të rritej ne i kaluam takimet tona në sallën e bodrumit të qendës së shërbesës së IJR-së.

Nevojat e shërbesës rriteshin së bashku me rritjen e kishës dhe erdhi koha që duhet të kishim një drejtues me kohë të plotë. Megjithatë, shumica e anëtarëve ishin studentë të universitetit dhe grupi qelizë më vibrant dhe në rritje nga këto qeliza studentësh drejtohej nga Altin Karriqi. Ai gjithashtu ndjeu që Zoti po e thërriste për të qenë anëtar i pleqësisë së kishës me kohë të plotë dhe kështu kjo nevojë filloi ta gërryente thellë e më thellë derisa ai vendosi të hiqte dorë nga shumë gjëra dhe të sakrifikonte për ta çuar kishën tonë përpara në hapin e rradhës. Shërbesa e tij gjatë atyre viteve e ndihmoi Kishën "Guri i Themelit" dhe na mësoi shumë gjëra. Faleminderit, Altin!

Kalimi në ndërtesën e IJR-së na dha mundësinë për të zhvilluar më shumë aktivitete ungjillizuese përfshirë këtu përgatitjen e qindra kutive të Krishtlindjes për familjet në nevojë gjatë periudhës së Krishtlindjes, si edhe takime të mëdha ungjillizuese në sezonin e Krishtlindjes dhe Pashkës.

Kthimi i Yllit dhe Nikkit nga SHBA, pasi kishin përfunduar trajnimin formal teologjik, riktheu udhëheqjen cilësore në kishë tonë. Tashmë Ylli, Altini, Petriti dhe unë kishim në ngarkim drejtimin e saj. Zoti po punonte dhe grupet e qelizave po rriteshin dhe shumfishoheshin. Julia dhe unë drejtonim një grup qelize "adhurimi" i cili përfshinte të gjithë ata që kishin lidhje me shërbesën e adhurimit apo me muzikën në kishën tonë.

Dhe kështu Zoti e solli Kishën "Guri i Themelit" në vitin 2007 kur Yulias, Toshës dhe mua na u kërkua të merrnim në konsideratë shërbesën në Zyrat Qendrore të IJR-së për Evropën Lindore dhe Rusinë. Po, po na kërkohej të largoheshim nga Shqipëria. Me trishtim të madh, por njëkohësisht me gëzim të madh u larguam nga grupi ynë i qelizës dhe nga kisha jonë. Të gëzuar, sepse po linim pas një kishë të filluar nga shqiptarët, të udhëhequr nga shqiptarët dhe të financuar nga shqiptarët.

Ju, anëtarët e grupit themelues të kësaj kishe besuat që Zoti do t'ju përdorte, dhe Ai e bëri! Tani Ai po vazhdon t'ju përdorë për lavdi të hirit të Tij të mahnitshëm! Amen!

Në një vend të mbushur me
bollëk
Kur përrenjtë rrjedhin si lumenj
Emrin Tënd bekoj
Bekuar qoftë emri Yt
Kur gjej veten në shkretëtirë
Kur unë eci në një vend të
shkretë
Emrin Tënd bekoj

Sofra Teologjike

PLEQËSIA E KISHËS

Ylli Doçi

Altin Karriqi

Erwis Llupo

Nga Dr. Ylli H. Doçi

Çfarë janë 30 vjet për një kishë?

Mbrëmjen e parë, në atë mes nëntori 1995, kur unë dallova që ne ishim një kishë, unë dallova një familje.

Unë isha një prej drejtuesve të grupit organizues të këtyre takimeve për adhurim të Jezusit dhe mësim nga Bibla, por unë ua kisha thënë qysh kur filluam drejtuesve të tjerë, Tanit dhe Davidit, se nuk e konsideroja "një kishë" këtë mbledhje vëllazërore të përjavshme. Në atë kohë nuk e kisha aq të qartë çfarë na mungonte apo çfarë duhej për të qenë një kishë, por me kalimin e disa javëve duke u mbledhur rregullisht u bë e qartë që ishte përkushtimi si familje ndaj njëri-tjetrit dhe jo thjesht mbledhjet adhuruese në vetvete që bënin ndryshimin.

Pas adhurimit dhe mësimit atë mbrëmje te "Shtëpia e Dritës", siç e quanim ne sallën ku mblidheshim rregullisht, u bë e dukshme për mua që ne ishim bërë një kishë, sepse po bënim pikërisht ashtu si sapo kishim lexuar nga Veprat e Apostujve 2:42 "… dhe ata e përkushtuan veten ndaj mësimeve të apostujve dhe bashkësisë, duke thyer bukën dhe me lutje."

Është hir nga Perëndia që kur unë e shpreha këtë vëzhgim dhe kuptim për ne tashmë si një kishë, të gjithë sa ishim në atë sallë unanimisht ishim dakord dhe të gëzuar për ta lidhur veten tonë me këtë familje të re besimi që më vonë e quajtëm "Guri i Themelit."

Sigurisht, shqiptarçe, kjo ditëlindje meritonte të festohej dhe u ngritëm e shkuam te një nga restorantet e shumta buzë Lanës afër urës së Rrugës së Elbasanit. Ajo ishte festa jonë e parë si familje dhe ja, tani pas 30 vjetësh, përsëri festojmë atë gëzim të familjes së Perëndisë që e mbush mirënjohja dhe shpresa, mirësia dhe dashuria vëllazërore.

Por çfarë kuptimi ka kur thua që një kishë mbushi 30 vjet?

Pesëvjeçarët dhe dekadat e një ecjeje të përbashkët vullnetare me njerëz kaq të ndryshëm sa jemi ne në një kishë në metropolin e Shqipërisë tregojnë për një vazhdimësi të admirueshme. Pse do ecnin bashkë për aq shumë vite njerëz kaq të ndryshëm kur nuk ushqehej egoizmi apo përfitimi, por sakrifica dhe dhënia për të tjerët?

Qysh në fillim të kësaj ecjeje së bashku ne i shkruajtëm karakteristikat dhe pritjet që duhet të kishte çdo njeri që do bashkohej me ne në kishën tonë. Ndërsa rriteshim duke ndarë bukën së bashku dhe në lutje, ne ishim të vetëdijshëm për nevojën e ndërtimit të strukturës funksionale të familjes tonë në një mënyrë të qartë, të thjeshtë dhe të përdorshme.

Formulimi ynë i qëllimit për të madhëruar Perëndinë dhe vlerave karakterizuese të bashkësisë sonë mbeten të njëjta edhe sot ashtu si i shkruam atëherë. Qartësia e kuptimit të ungjillit dhe besnikëria ndaj Fjalës së Perëndisë, si edhe theksi mbi rëndësinë e grupit të vogël si qelizë e gjithë trupit, gjithashtu u kultivuan me vendosmëri qysh nga fillimi falë pjekurisë në shërbese të krishtere ungjillizuese që disa prej nesh kishin ushtruar në kontekstin e Institutit Jeta e Re tashmë prej 3 vjetësh.

Një fushë e rëndësishme e jetës organizative të kishës është udhëheqësia dhe në kontekstin e kulturës krenare shqiptare ne ishim të vetëdijshëm për tendencat autoritare të drejtuesve, prandaj, përsëri falë përvojës së mirë me Institutin Jeta e Re, ishim të ndërgjegjshëm për zgjedhjen e formës pleqësore të udhëheqësisë që ruan kolegjialitetin dhe barazinë e drejtuesve pleq pa anashkaluar nevojën për drejtim cilësor të punës.

Ashtu siç u thotë Pali besimtarëve të kishës së Korintit: "ka vetëm një themel që është Krishti (1 Kor. 3:11) dhe drejtuesit e bashkësisë janë thjesht shërbëtorë (1 Kor. 3:5)", edhe ne për 30 vjet kemi ndërtuar mbi atë themel pa vendosur njeri tjetër në piedestal, duke e konsideruar çdo drejtues (pleqtë dhe diakonët apo drejtuesit e shërbesave) si shërbëtorë të Krishtit për ndërtimin e kishës në mësim, dishepullizim, shërbim dhe mision. Kjo nuk do të thotë që nuk ka pasur përpjekje uzurpimi të drejtimit të kishës tonë herë pas here nga ata që u dukej vetja më të mirë. Unë besoj se sfida më e rrezikshme kundër udhëheqjes së kishës tonë ishte kur unë u largova me mision në Kosovë dhe pastaj për studime teologjike në Amerikë.

Me hirin e Perëndisë kisha jonë ka mbijetuar sepse Petrit Lleshit iu dha fuqia të përballonte dhe të kapërcente kundërshtimet përçarëse me butësinë dhe vendosmërinë e vëllait të madh që ishte caktuar si përgjegjës për kishën sipas rregullit tonë.

Kisha jonë filloi me të rinj beqarë dhe shpejt erdhën edhe çiftet e para, por shumfishimi solli nevojën për shërbesa të reja dhe kujdesin për breza të ndryshëm me nevoja të ndryshme. Shërbesa me fëmijët mbetet një theks i rëndësishëm gjithmonë për ne dhe puna me çiftet e reja apo puna me profesionistët janë shprehje të kësaj pjekurie që kisha jonë ka kultivuar ndër vite.

Nuk ka nevojë të përmendim hallet e ndryshme që na është dashur të përballojmë në lidhje me mëkatin midis anëtarëve tanë apo me braktisjet nga disa që preferuan pavarësinë nga drejtimi ynë. Arsyeja pse është mirë të kujtojmë këto kohë të vështira është për të kuptuar se Perëndia na ka dhënë hir përballë furtunave të ndryshme që duhet të kalojë një familje për të treguar pjekurinë e vet. Është më inkurajuese të kujtojmë përpjekjet tona për misionet me mbështetjen e anëtarëve të kishës tonë për të shkuar me ungjillin nëpër botë apo mbështetjen e iniciativave për kisha të tjera në Tiranë, në Shkodër apo në Elbasan, si edhe gatishmërinë për të pranuar që individë të ndryshëm nga kisha jonë të shkojnë për të punuar për kisha të tjera të pavarura nga ne.

Kemi përjetuar sulme nga brenda, por edhe sulme nga jashtë; kemi pasur shumë gëzime martesash por edhe dhimbjen e disa funeraleve; kemi pritur e përcjellë shumë miq nga shumë vende të ndryshme dhe kisha të tjera duke formuar edhe shumë miqësi dhe partneritete që vazhdojnë akoma.

30 vjet kanë qenë të mbushura me të tilla sfida dhe gëzime, dhe prandaj mosha e një kishe nuk matet aq lehtë si mosha e njerëzve, por më shumë si ajo e urave dhe ndërtesave që qëndrojnë pasi kanë duruar peshën e rëndesave të ndryshme të viteve

Nëse do kërkojmë të gjejmë arsyen kryesore të qëndrueshmërisë sonë si kishë, do shpresonim që do dallohej se është për shkak të besnikërisë ndaj Perëndisë dhe fjalës së Tij që ka siguruar fuqi, drejtim dhe inkurajim gjatë udhës.

Për një kishë, 30 vjet janë jeta e një brezi dhe një sprovë e vërtetë pjekurie, por tani kemi edhe përgjegjësinë për ardhmërinë, prandaj lutemi që do gjendemi besnike si kishë edhe nëpër brezat në vazhdim, sepse Perëndia është i vetmi i denjë për adhurim përgjithmonë.

Pas 30 viteve të ardhshëm unë jam i bindur që, nëse njerëzit do e dallojnë kishën tonë si besnike, kjo do jetë jo thjesht pse do duket si një familje, por do jetë vërtet "Një Familje Në Mision."

Dr. Ylli H. Doçi

Pastor Themelues i Kishës
"Guri i Themelit të Shqipërisë"

"T'i shërbej Perëndisë gjatë gjithë jetës sime..."

Ndërsa mendoj për vitet që kemi kaluar së bashku si kishë dhe për rrugëtimin tim në pleqësi, më vjen ndër mend një shënim i vjetër që e mbaj prej më shumë se njëzet vitesh në Biblën time.
Në të shkruhet:
"T'i shërbej Perëndisë gjatë gjithë jetës sime — i pari apo i fundit, nuk ka rëndësi."

Kjo fjali ka qenë busulla ime. Gjatë viteve kam bërë shumë punë të ndryshme, shpeshherë në situata të vështira, por asnjëra prej tyre nuk ka mbartur peshën, përgjegjësinë dhe bekimin që sjell të qenit Plak Kishe në "Gurin e Themelit". Kjo shërbesë ka qenë njëkohësisht privilegj, detyrë, gëzim, bekim, por edhe barrë që e ndjej çdo ditë në zemër.

Ka pasur momente kur jam ndjerë jo i denjë, jo i mjaftueshëm apo i aftë për këtë thirrje, por herë pas here kam parë se si Perëndia ka qenë me mua — më ka mbrojtur, më ka lehtësuar dhe më ka inkurajuar të vazhdoj.

Në këtë 30-vjetor të kishës sonë, shpresa ime për të ardhmen është që secili prej nesh të ecë më thellë në rrugën e përulësisë, të vëllazërisë dhe të dashurisë. Të jemi më të qëndrueshëm në leximin dhe zbatimin e Fjalës, më të kujdesshëm dhe falës ndaj njëri-tjetrit, dhe të kemi urgjencën e ungjillit për të humburit, siç na thërret vetë Zoti ynë.

Le të vazhdojmë përpara, të bashkuar në besim, me mirënjohje për vitet që lanë gjurmë dhe me shpresë të fortë për vitet që vijnë — për lavdi të Perëndisë dhe për ndërtimin e mëtejshëm të "Gurit të Themelit".

- Erwis Llupo

Tri Dekada Besnikërie & Shërbimi: Reflektim për Kishën

E kam parë!

Tridhjetë vite më parë, një grup i vogël besimtarësh me zemra të mbushura me zjarrin e dashurisë për Krishtin, hodhën gurin e parë të themelit për atë që sot është një nga dëshmitë e gjalla të veprës së Zotit në Shqipëri. Ajo që filloi si një mbledhje e vogël lutjeje, u shndërrua në një familje shpirtërore që ka ndikuar jetën e qindra njerëzve — një vatër shprese, dritë në errësirë, dhe një shtëpi për ata që kërkojnë Zotin me gjithë zemër.

Udhëtimi 30-vjeçar i kishës "Guri i Themelit të Shqipërisë" është një udhëtim plot emocion, sfida, përkushtim dhe mrekulli. E kam parë besnikërinë e Zotit në çdo hap: në ditët e vështira të fillimeve, në periudhat e shërbimeve të përkushtuara, në kohët e rritjes dhe sfidave. E kam parë besnikërinë e Perëndisë në vitin 1997, kur në mes të një periudhe të trazuar Perëndia i shtoi kishës një numër të madh të rinjsh e të rejash që zgjodhën Krishtin si shpresa e vetme jetës së tyre.

E kam parë se si Perëndia ndezi zjarr përkushtimi në zemrat e anëtarëve të kishës, duke ndërtuar një bashkësi që do të rritej me besnikëri, duke shpallur Lajmin e Mirë në Tiranë dhe në qytete dhe fshatra të Shqipërisë. Përmes predikimit të Ungjillit, shërbimit, dishepullizimit dhe ndihmës për njerëzit në nevojë, kisha ishte dritë dhe kripë kudo që shkonte në botën pa shpresë.
E kam parë besnikërinë e Perëndisë në çdo zemër shërbëtore gjatë periudhës së luftës në Kosovë, kur kisha ju bashkua komunitetit të madh të Krishtit në ndihmë të qindra mijëra shqiptarëve të Kosovës të përzënë dhunshëm nga banesat e tyre.
E kam parë besnikërinë e Perëndisë në etjen e kishës për Fjalën e Tij. Qelizat ishin një takim ku kisha mblidhej, studionte Fjalën, lutej, jetonte në bashkëmiqësi me Krishtin dhe njëri – tjetrin. Familja shpirtërore ishte një realitet i prekshëm, një vend për mbështetje, ndihmë, drejtim dhe inkurajim. Dhe kisha rritej çdo ditë, dhe drita e së vërtetës përhapej në çdo cep të qytetit.

E kam parë besnikërinë e Perëndisë në ditët më të vështira për kishën, atëherë kur njerëzit mendonin se kisha ishte e tyrja dhe Krishtin kishin lënë mënjanë. Kam parë njerëz besnikë, të drejtuar nga Fryma e Shenjtë, që qëndruan fort në stuhi dhe tundime dhe nuk lejuan që të shtrembërohej e vërteta, duke përlëvduar Krishtin dhe duke mbajtuar kishën me sytë drejt Kryqit.

E kam parë besnikërinë e Perëndisë në çdo anëtar të kishës që sot është në mision për Ungjillin. Shumë nga anëtarët e kishës janë sot nëpër botë, duke dëshmuar me jetë dhe vepra se Jezus Krishti është Zot dhe Shpëtimtar. Jam falenderues për çdo shërbëtor, që me sakrificë dhe përkushtim i qëndruan besnikë thirrjes së Perëndisë, për çdo anëtar të kësaj familjeje shpirtërore që ka dhënë zemrën për shërbimin e Zotit. Dhe një përshëndetje e veçantë për çdo bashkëpunëtor e mik që ka qenë pjesë e këtij udhëtimi. Në Krishtin Jezus, së bashku kemi ndërtuar një familje të gjallë të besimit dhe misionit.

Në përvjetorin e 30-të, Kisha "Guri i Themelit të Shqipërisë" feston një histori besnikërie dhe transformimi. Ajo vazhdon të jetë një familje që rritet në dashuri dhe në njohjen e Krishtit, duke qëndruar në themelet e palëkundura të Fjalës së Zotit. Kisha është pjesë e një historie të shenjtë që Perëndia po e shkruan prej tridhjetë vitesh në këtë vend. Kjo kishë nuk është vetëm një ndërtesë, por një familje shpirtërore që u formua nga hiri, u forcua nga besimi dhe u rrit nga dashuria.

Unë lutem që Perëndia të na mbajë zemër hapur dhe syçelur që të mos e humbim kurrë thjeshtësinë e fillimit. Të kujtojmë entuziazmin e asaj nate kur një grup i vogël tha me gëzim: "Ne jemi një kishë!".

Të kujtojmë gëzimin e adhurimit, forcën e lutjes, dhe dashurinë që na bashkoi si një familje. Mos harrojmë se forca e kishës "Guri i Themelit të Shqipërisë" nuk është në numra, por në unitetin e zemrave me Krishtin dhe njëri-tjetrin. Të ecim përpara, të rritemi si trup i gjallë, duke u kujdesur për njëri-tjetrin, duke falur, duke shërbyer, dhe duke e bërë dashurinë të dukshme për botën që na rrethon. Të shërbejmë me përulësi dhe gëzim sepse çdo vepër e vogël, kur bëhet për Krishtin, ka vlerë të përjetshme. Në çdo moment të jetës të mbajmë sytë tek Krishti, Guri i Themelit. Nëse Ai është në qendër të jetës së kishës, gjithçka tjetër do të qëndrojë përpara çdo sfide dhe stuhie. Dhe në fund të rrugëtimit, të gjithë do të themi: E kam parë besnikërinë e Zotit!
Zoti e bekoftë kishën me një zemër të bashkuar, me besim të palëkundur, dhe me shpresë të re për çdo ditë! Zoti i paqes mbushtë me gëzim në çdo sfidë dhe forcoftë kishën që të jetë dritë dhe kripë! Bekimi i Atit, dashuria e Birit, dhe bashkësia e Frymës së Shenjtë qofshin mbi kishën tani dhe mbi brezat që do të vijnë.

– Altin Karriqi

PLEQTË EMERITUS

Agustin Prenga

Alan Bryant

Avni Menalla

Jacob Kemp

Petrit Lleshi

Gëzim për 30 Vite të Hirit të Zotit!

Sa gëzim i madh është të festojmë 30-vjetorin e Kishës Guri i Themelit!

Kur kthej kokën pas, mendoj se si Zoti ynë Jezus na ka bekuar shumë si kishë. Ne ishim një grup i vogël, sa një qelizë, kur filloi Kisha. I besuam Zotit për ndikim në jetën e të tjerëve dhe Kisha u rrit shumë, edhe pse shpesh na mungonte përvoja ose njohuria e duhur për ta drejtuar. **Por Perëndia na bekoi, na rriti, na mbrojti dhe na forcoi.**

Dua t'i sjell kishës këtë urim: **të ecim përpara me besim dhe të mbështetemi gjithmonë te Zoti në lutje**. Më vjen shpesh në mendje Kolosianëve 1:28 "Këtë Krisht predikojmë edhe ne, duke këshilluar e duke mësuar çdo njeri me gjithë urtinë që kemi, me qëllim që t'i paraqesim të gjithë njerëzit të përsosur përmes Krishtit para Perëndisë."

Kjo do të jetë edhe lutja ime për ju, vëllezër të dashur. Ju dua shumë dhe besoj me gjithë zemër që Mbretëria e Perëndisë do të vazhdojë të përhapet, duke përdorur edhe kishën tonë.

Gëzuar, gëzuar!
Zoti ju bekoftë!

Me dashuri,

Petriti, Meredith, Klara,
Martini & Aleksander Lleshi

30 Vjet Besnikëri
– Një dëshmi falënderimi nga *Agustin Prenga*

Tri dekada hiri. Një gjeneratë besnikërie. Kjo është historia e kishës Guri i Themelit, një histori që nuk fillon me ne, por me Atë që "*nisi një punë të mirë në ju, do ta përfundojë deri në ditën e Jezu Krishtit*" (Filipianëve 1:6).
Ne si familje kemi qenë pjesë e këtyre 19 viteve të fundit. Edhe pse pesë prej tyre i kemi kaluar jashtë Shqipërisë, ajo që na inkurajon më shumë është se marrëdhënia ka mbetur e gjallë me shumë motra dhe vëllezër që janë kujdesur për ne në mënyra të ndryshme. Kjo na ka treguar se kisha është më shumë se një vend , është një familje shpirtërore e vërtetë, që nuk zbehet nga distanca apo koha.
Kemi parë se kjo kishë jeton sipas thirrjes së Zotit, duke pasur Jezusin në qendër dhe Fjalën e Zotit si udhërrëfyes. Sepse Shkrimi thotë: "*Unë zgjodha një gur të çmuar dhe e vura në Sion si gurin e qoshes. Kush beson në të nuk do të turpërohet" (1 Pjetri 2:6). Ai është siguria jonë, Guri i Qoshes, Themeli mbi të cilin qëndrojmë dhe ndërtojmë gjithçka.*

Dhe ndërsa vitet kalojnë, përmes sfidave, vështirësive dhe ndryshimeve shoqërore, kisha ka mbetur e përulur, e qëndrueshme, e hapur për të shërbyer aty ku Zoti e thërret: mes njerëzve nga shtete, qytete, shtresa ekonomike e nivele arsimore të ndryshme duke i inkurajuar të gjithë të afrohen me dashurinë dhe hirin e Zotit tonë Jezus Krisht.

Nga këto 19 vite, disa gjëra dua t'i veçoj, sepse më kanë prekur thellë:
Predikimet e së dielës – të thella dhe me hir, sidomos mësimet nga pastori ynë i dashur Ylli, të mbushura me frymë, kanë qenë një bekim i veçantë për jetën tonë shpirtërore.
Shërbesa e fëmijëve – një shërbesë qendrore. Fëmijët e mi, sot të rritur, ende kujtojnë me mirënjohje gëzimin e atyre ditëve. Madje, kur kthehen, më të vegjlit pyesin: "A mund të zbresim sërish poshtë, atje ku mësonim e luanim?" Mirënjohës të gjithë atyre që kanë shërbyer, ju them se ajo shërbesë ka ndikuar dhe vazhdon të ndikojë, më shumë sesa mund ta imagjinojmë.

Shërbesa e çifteve dhe martesa – një bekim për shumë prej nesh. Programi "Martesa Plus" na ka ndihmuar të kuptojmë më thellë rolin e saj në jetën dhe misionin tonë të përbashkët.
Kampet e verës – një tjetër bekim i madh. Sa herë kemi qenë pjesë e tyre, kemi parë si Fjala e Zotit bashkohet me gëzimin e bashkësisë. Kjo është diçka që e karakterizon kishën tonë.
Qindra kafe një-për-një me biseda të thella, takime lutjeje, vakte së bashku – dhe padyshim nuk mund të harroj ndeshjet e futbollit, ku kam shumë për të kërkuar falje! Si një lojtar i dobët, kam përdorur më shumë forcë se teknikë. Por edhe këto ndeshje kanë shërbyer për shenjtërim! :)
Bujaria e jashtëzakonshme – gjatë këtyre viteve kam parë bujari në financa, në mbështetje për misione në Shqipëri dhe përtej; bujari në inkurajimin e atyre që nisin kisha të reja; bujari në shërbim, në gatishmëri për të dhënë kohë, energji e dashuri aty ku Zoti thërret; bujari në ndihmën ndaj njerëzve në nevojë. Shumë nga këto nuk njihen publikisht, por janë dëshmi e një zemre që ka dashur të jetë bekim i vazhdueshëm.

Duke parë përpara: lutja ime është që kjo kishë të vazhdojë të jetë:

- Një familje që mban Krishtin në qendër, duke ditur se "Në qoftë se Zoti nuk ndërton shtëpinë, me kot lodhen ndërtuesit" (Psalmi 127:1)
- Një kishë që vazhdon misionin në Shqipëri dhe përtej, duke mbështetur dhe inkurajuar të tjerët
- Një kishë që ndërton gjeneratën e ardhshme të udhëheqësve, përmes grupeve të vogla, përmes mentorimit, përmes shërbesave që formon karakterin e Krishtit në të rinjtë tanë
- Një kishë që është vlerë e shtuar për shoqërinë shqiptare, duke shërbyer me integritet, dashuri dhe dritë

Dhe secili prej nesh ka një rol në këtë vizion ; si mentor që formon dhe udhëzon të tjerët, si shërbyes në nevojat e kishës dhe bashkësisë, si dëshmitar në vendin tonë të punës, si prind që transmeton besimin te fëmijët, si mik që hap derën e shtëpisë dhe fton të tjerë në bashkësi, si dhurues që mbështet misionin me bujarinë e tij, si vëlla apo motër që mban të tjerët në lutje e inkurajim.

Le të falënderojmë Zotin për këto 30 vite hiri dhe besnikërie. Le të ecim përpara me të njëjtën besë, me të njëjtin përkushtim, dhe me gëzim të ri në shërbim.

Për 30 vitet e ardhshme , e jo vetëm , për lavdinë e Tij.
Amen.

Një Gurthemels në mision,

- Gusti

"...një vepër e gjallë e Perëndisë që vazhdon të rritet, me hirin e Tij, për lavdinë e Emrit të Jezusit."

Fillimet e Kishës Guri i Themelit në Tiranë kanë qenë një vepër e qartë e hirit dhe fuqisë së Perëndisë. Ndërsa Shqipëria sapo kishte dalë nga dekada të tëra izolimi dhe persekutimi fetar, Zoti i foli një grupi të vogël besimtarësh me një vizion të qartë: të ngrihej një kishë e gjallë që do të ishte si një gur themeli i palëkundur mbi të cilin do të ndërtohej Mbretëria e Tij në kryeqytet. Nuk dinim saktësisht si do ndodhte, as si do të zhvilloheshin gjërat, por zemrat tona u mbushën me një bindje të thellë dhe me besim ecëm përpara hap pas hapi, duke iu bindur thirrjes së Zotit.

Jam mirënjohës që Zoti vetë ka qenë Ai që e ngriti dhe e ka ruajtur këtë kishë gjatë gjithë këtyre viteve. Sigurisht, Perëndia përdori nismëtarët e parë – ata burra dhe gra me zemër të përulur e të guximshëm – për të hedhur themelet shpirtërore dhe praktike të kishes. Por historia e vërtetë e Guri i Themelit nuk është thjesht historia e disa personave, por e qindra besimtarëve që kanë kaluar e do të kalojnë nëpër këtë bashkësi gjatë dekadave. Secili prej nesh, me dhuntitë, kohën, dashurinë dhe përkushtimin e vet, ka qenë dhe është një gurë i gjallë në ndërtesën që Zoti vazhdon të ndërtojë.

Qëllimi i gjithë këtij përkushtimi ka qenë dhe mbetet që më shumë njerëz në Tiranë dhe më tej, të njohin Jezusin si Shpëtimtarin dhe Zotin e tyre personal, dhe të rriten si dishepuj të vërtetë të Tij – njerëz që e duan Fjalën, jetojnë në dashuri dhe dëshmojnë me guxim. Guri i Themelit nuk është monument i së shkuarës, por një vepër e gjallë e Perëndisë që vazhdon të rritet, me hirin e Tij, për lavdinë e Emrit të Jezusit.

Për mua dhe Maklen, ka qenë privilegj të kemi qënë pjesë e fillimeve të kishës Guri i Themelit. Ne jemi rritur e forcuar në Zotin ndërsa kemi bërë shërbesë me trupin e Krishtit.
Nxitja jonë për kishën Guri i Themelit është të qëndroni të fortë në Zotin dhe t'i besoni Atij për vepra të mëdha.
Rrini zgjuar, qëndroni të palëkundshëm në besim, silluni si burrat, jini të fortë (1 Korintasve 16:13)

Ju duam shumë dhe na merr malli!

- Avni & Maklen Menalla

Përshëndetje, Kisha Guri i Themelit!

Urime për festimin e 30-vjetorit!! Jemi shumë krenarë për ju. Tridhjetë vjet së bashku si një familje në kishë është një arritje jo e vogël. **Është mëse e dukshme që Jezusi e ka pasur dorën e Tij mbi ju.** Ai ju ka ruajtur dhe ju ka përdorur në mënyra të mrekullueshme në Shqipëri për Mbretërinë e Tij dhe jemi të bindur që Jezusi do të vazhdojë t'ju përdorë edhe në të ardhmen për lavdinë e Tij.

Siç e dini, ne jemi 100% të bindur që Jezusi ka një plan të veçantë për ju në të ardhmen për të çuar ungjillin në pjesën e botës myslimane të ndikuar nga kultura turke. Ky nuk do të jetë një mision i lehtë.

Por gjatë këtyre 30 viteve, Jezusi ju ka formuar, ju ka forcuar dhe ju ka përgatitur për një ndikim të Mbretërisë shumë përtej vetes suaj. Jemi tepër të gëzuar të shohim se si Perëndia do t'ju përdorë prandaj qëndroni të lidhur me Jezusin dhe qëndroni të fortë në besim. Mbani kokën lart dhe sytë hapur. Kur Jezusi t'ju thërrasë jini gati që t'i përgjigjeni pa hezitim: **"Ja ku jemi, Zot, na dërgo!"**

Kisha Guri i Themelit, ju duam shumë. Një pjesë e zemrës sonë qëndron në Tiranë, aty me ju. Do të donim vërtet të ishim me ju çdo javë të vitit. Ju na mësuat kuptimin e vërtetë të dashurisë vëllazërore dhe pranimit pa kushte. Jezusi ju përdori në jetën tonë në një mënyrë të rëndësishme për të na mundësuar jo vetëm të jetonim në Tiranë, por edhe të shërbenim atje. Nuk kemi fjalë të mjaftueshme për të shprehur mirënjohjen tonë ndaj Jezusit për ju. Ju falenderojmë me gjithë zemër.

Së fundi, ju urojmë një kohë të gëzuar teksa festoni 30-vjetorin tuaj. Qoftë një ditë jashtëzakonisht e veçantë për secilin prej jush!!

Ah, edhe një gjë mos e harroni kurrë: Mbretëria e Perëndisë nuk ka asnjëherë telashe!!

Me shumë dashuri,

Alan & Ann Bryant

Si kurrë më parë kendo, shpirti im
Emrin e Tij adhuro

GURI I THEMELIT TË SHQIPËRISË

Të rritesh me Kishën

– Kujtime nga fillimet e hershme të Guri i Themelit

Unë u bashkova me Kishën "Guri i Themelit" në takimin e saj të dytë, në vitin 1995. Në një farë mënyre, unë dhe Kisha u rritëm bashkë. Vitet që kalova atje – deri më 1999, kur u martova dhe u largova – janë nga më të bukurat e jetës sime. E them shpesh se unë dhe Kisha u rritëm bashkë, ndihmuam njëra-tjetrën të formohemi dhe të piqemi.

Për një periudhë të gjatë, takimet e grupit të punës i kishim çdo të enjte në drekë, në zyrën ku punoja bashkë me Zanën. Aty vinin me nxitim edhe Lindita Sallaku dhe Brikena Doçi, me byrekun në dorë, gati ta hanin aty, sepse pushimin nga puna e përdornin për t'i shërbyer Zotit në Kishë.

Më kujtohet Tani, me sa përkushtim mësoi kitarën për të drejtuar adhurimin. Filloi me një copë dërrase, pa tela, ku kishte vizatuar vijat si në një kitarë të vërtetë, dhe ashtu praktikonte akordet me gishta e me tela imagjinare. Këto gjëra të vogla, por plot zemër, e përshkruajnë aq mirë frymën e asaj kohe.

Më kujtohet edhe vera e vitit 1998, kur dola me Zanën me laps e letër në dorë për të vizatuar një hartë të detajuar të lagjes te "Siri Kodra," aty ku Kisha mblidhej në fillimet e saj. Çdo rrugicë dhe çdo derë u shënua me kujdes. Më pas e fotokopjuam dhe organizuam ditën e lutjes në ecje, duke u ndarë në grupe të vogla. U lutëm për çdo njeri, çdo shtëpi, çdo derë.

Takimet e lutjes çdo të martë kishin një pjesëmarrje të gjerë dhe ishin gjithmonë një bekim. Ndërkohë, një grup i vogël ndërmjetësuesish mblidheshim rregullisht, dhe prej aty lindi ideja e fletëve të mirëseardhjes: me një varg javor, pak informacion për personin e ri dhe hapësirë për kërkesa lutjeje. Për to luteshim derisa shihnim përgjigjet e Perëndisë, dhe sa shumë mahniteshim me mënyrën si Ai vepronte.

Qeliza jonë nisi të mblidhej në shtëpinë e Petritit dhe Albanit, sapo ai mori një shtëpi me qira në lagje. Shtëpia ishte gjithmonë plot, saqë ndonjëherë nuk na nxinte të gjithëve.

Në fillim, më mungonte shumë prania e grave në Kishë. Ishim kryesisht studentë, disa misionarë të huaj dhe disa beqarë nga Tirana, si Zeni, Eva dhe Zana. Kur Ylli u lidh me Nikkin, u gëzova shumë që më në fund do kishim një grua në Kishë. Kur ungjillizonim në lagje, gratë shpesh ngurronin të vinin, sepse na shihnin si një grup të rinjsh studentë. Por kur Nikki erdhi nuse, gjithçka ndryshoi. Edhe ne vajzat filluam të vishnim funde, që të dukeshim më të afërta me gratë. Dhe vërtet, filluan të vinin, njëra pas tjetrës, bashkë me mbesat e tyre të rritura. Kisha më dukej shumë e bukur në ato momente!

Uniteti në Frymë, zemra për të ungjillizuar dhe dashuria për njëri-tjetrin kanë qenë gjithmonë themeli i Kishës. Ajo frymë ka ndikuar thellë në zemrat tona dhe vazhdon të na frymëzojë për t'i shërbyer Zotit çdo ditë, derisa ta shohim Atë ballë për ballë.

Në këtë 30 vjetor, uroj që Kisha të dëgjojë gjithmonë zërin e Zotit dhe të shndrisë për Të, një nuse plot hir, me llambën plot vaj, e gatshme për të pritur Dhëndrin.

Me dashuri,

Vita Taja

Një Familje!
– Një dëshmi nga *Alba Palushi*

Unë e kam pranuar Jezusin që kur kam qenë 16 vjeç, në qytetin tim të lindjes. Aty isha e përfshirë me kishën lokale, një kishë e vogël por me zemër për të adhuruar dhe shërbyer Perëndisë. Kur u zhvendosa në Tiranë me studime, doja të gjeja një kishë ku të vazhdoja të rritesha shpirtërisht. Për dy vite vizitova disa kisha të ndryshme, duke kërkuar një vend ku Fjala e Zotit të mësohej qartë dhe ku Jezusi të ishte themeli. U enda midis kishave të ndryshme të Tiranës duke kërkuar kishën perfekte dhe tek të gjitha kishat gjeja diçka që nuk më pëlqente, derisa pata një eksperiencë sfiduese me një komunitet që kërkonin të bëja diçka që unë e dija që binte në kundërshtim me Biblën. Kjo eksperiencë më mësoi sa e rëndësishme është të jesh pjesë e një kishe të shëndetshme biblike.

Kisha perfekte nuk ekzistonte, edhe nëse do të ekzistonte, do të ndalonte së qëni e tillë në momentin që unë do të bëhesha pjesë e saj. Kështu mora vendimin për t'u bashkuar me Kishën "Guri i Themelit", meqë disa miq të mi shkonin aty tashmë.

Duke qenë se vija nga kisha shumë të vogla ku lidhjet midis antarëve ishin më të afërta, "Guri i Themelit" fillimisht më është dukur një komunitet i ftohtë. Më dukej sikur nuk kujdeseshin aq sa duhej për njeri-tjetrin. Me kalimin e kohës kuptova që qëllimi i kishës është që secili nga ne të aftësohet për të ecur në mënyrë të pavarur me Zotin prandaj edhe nxitet përfshirja në grupet e vogla apo qelizat siç i quajmë ne. Përfshirja me qelizat ka qenë vërtet bekim për mua. Aty jo vetëm jam rritur shpirtërisht por edhe kam forcuar miqësitë me vëllezërit dhe motrat e mia në Krishtin.

Por koha kur e kam kuptuar që kisha ishte vërtet aty për mua ka qenë një nga periudhat më të vështira të jetës sime. Pasi mbarova studimet, më duhej të kthehesha përkohësisht në qytetin tim të lindjes sepse mami im ishte sëmurë me kancer. Sa herë vinim për trajtimet e mamit në Tiranë, unë shkoja tek takimi i së dielës, shkruaja kërkesën e lutjes që atëherë mblidheshin me koshin e ofertës, në mënyrë që kisha të lutej për mamin dhe familjen time, dhe largohesha pa u vënë re. Të paktën, kështu mendoja unë se isha e padukshme duke qenë se nuk isha aty rregullisht. Vetëm një të dielë, kur u ktheva pas disa javësh, Alani (Alan Bryant) më takoi në fund të shërbesës dhe më pyeti si isha unë dhe si ishte mami dhe më tha se ishin lutur për ne.

Kaq mjaftoi që unë të ndiehesha e dashur, e vënë re dhe se përkisja aty. Edhe pse isha larg fizikisht, ndjeva se nuk isha vetëm — kisha ime po lutej për mua dhe familjen time. Që nga ajo kohë kisha jonë është rritur dhe unë bashkë me të. Duke u rritur kam kuptuar se gëzimi i vërtetë vjen kur u shërben të tjerëve ashtu siç jemi thirrur të bëjmë, më shumë se sakur pret të të shërbejnë. Sot, pas 14 vitesh tek "Guri i Themelit", jam mirënjohëse për çdo njeri, çdo mësim, çdo sfidë dhe çdo bekim që ky komunitet ka sjellë në jetën time. "Guri iThemelit" nuk është thjesht kisha ku shkoj; është komuniteti ku Zoti më ka vendosur, më ka rritur dhe më ka mësuar të jem në shërbim të Tij. "Guri i Themelit" është vendi ku përkas.

Një familje!

“Dashuria, lutjet, përkujdesja dhe mbështetja e motrave dhe vëllezërve u bënë forcë për mua.”

– nga Zana Brahaj

Kisha “Guri i Themelit” ka qenë vërtet Gur Themeli në jetën time të besimit. Në zemër kam ndjerë praninë e Zotit dhe dashurinë e një familjeje të mbushur me Krishtin Jezus. Ishte viti 2015, kur për herë të parë motra ime më ftoi të vizitoja Kishën “Guri i Themelit”. Që nga ai takim, ruaja në zemër një kujtim të ëmbël të këngës “Çohu, gëzohu”. Më vonë, rreth vitit 2022, iu bashkova kësaj familjeje besimi dhe ndjeva gëzim të madh të jem pjesë e saj.

Gjatë vitit 2025 përjetova një tragjedi familjare, ku dhimbja dhe trishtimi prekën zemrën e të gjithë familjes sime. Por Zoti përdori këtë Kishë si një burim bekimi, një ujë të gjallë për shpirtin tim. Dashuria, lutjet, përkujdesja dhe mbështetja e motrave dhe vëllezërve u bënë forcë për mua. Besnik është Perëndia, nga i cili jemi thirrur në bashkësinë e Birit të tij, Jezus Krishtit, Zotit tonë. (1 Korintasve 1:9)

SHQIPËRIS

"... një dhuratë e pa merituar, një familje për mua dhe familjen time."

E di që ndërsa jetojmë kishën, mund të na tërheqin vëmendjen gjërat që mund të bëhen ndryshe, por ndërsa ndalem e reflektoj, ndihem jashtëzakonisht mirënjohës Perëndisë për secilin që ndër vite ka dhënë prej vetes së tij, që kisha ku unë jam sot të jetë ajo që është, një dhuratë e pa merituar, një familje për mua dhe familjen time. Një grup motrash e vëllezërish, mes të cilëve ne dhe fëmijët tanë ndihemi jo vetëm të sigurt, por të përkujdesur dhe të dashur.

Zoti ruajtë unitetin dhe thjeshtësinë e besimit tonë e na bëftë dritë për Shqipërinë!

- Geni & Savana Rexhaj

STREHË, UDHË DHE SHTËPI

Gjatë këtyre 15 viteve të përfshirjes time, kjo kishë ka qenë më shumë se një vend takimi i të dielës; ka qenë strehë, udhë dhe shtëpi. Këtu kam mësuar se besimi nuk është vetëm fjalë, por jetë e dhënë; se shenjtëria nuk është vetëm një ideal, por një udhëtim i përditshëm.

Kisha më mësoi rëndësinë e komunitetit si një familje të vërtetë, ku falja e marrë dhe falja e dhënë nuk janë thjeshtë fjalë, por një mënyrë për të jetuar, ku dhuntitë e mia nuk janë për t'i mbajtur për vete, por për t'u shërbyer të tjerëve.

Gjatë këtyre viteve kam parë shembuj të drejtuesve që derdhën veten pa llogari, që më dhanë frymëzim dhe drejtim, që më treguan se pjekuria është karakter, durim, dashuri e qëndrueshme dhe zemër e hapur. Unë ende ndihem se kam shumë për të mësuar për Zotin, por ajo pak që kam mësuar ka ndryshuar jetën time përgjithmonë.

Faleminderit që keni qenë dritë në rrugën time, strehë në ditët e errëta, dhe shembull i dashurisë që ndërton jetën e të tjerëve! Për këtë, zemra ime është plot mirënjohje dhe krenari që jam pjesë e këtij udhëtimi shpirtëror bashkë me ju.

- Pal Hila

“Rrënja e të gjithë kësaj pune ka qenë lutja” - Nga Anri Pashaj

Jezusi më së shumti jepte mësim me anë të shëmbëlltyrave (mbi 30) dhe pyetjeve (mbi 220). Ja ç'na mëson Ai për natyrën e mbretërisë së Vet dhe si po manifestohet edhe te një grup në zgjerim e sipër në kishën tonë:
Mateu 13:31-32 - Ai u propozoi atyre një shëmbëlltyre tjetër duke thënë: ''*Mbretëria e qiejve i ngjan një kokrre sinapi, të cilën e merr një njeri dhe e mbjell në arën e vet. Ajo, pa dyshim, është më e vogla nga të gjitha farat; por, kur rritet, është më e madhe se të gjitha barishtet, dhe bëhet një pemë, aq sa zogjtë e qiellit vijnë dhe gjejnë strehë në degët e saj*''.

Kështu edhe para 3-4 vitesh, tre shokë/shoqe u kthyen te Jezusi për herë të parë (Redioni, Lindita dhe Alba). Kaloi një periudhë me sfida të mëdha por dielli i shpëtimit shkëlqeu përsëri tek i njëjti grup, tani edhe më vrullshëm. Në 2024-ën në korrik u kthye në besim Anjeza, në 3 gusht u kthye në besim Besiana (me një ndodhi mrekullie të pranisë të ndjeshme të Frymës së Shenjtë), më pas u kthye Vladimiri në tetor pas një periudhe disa mujore të pjesëmarrjes në takimet e kishës. Në dhjetor ndodhi një tjetër kthim tek Krishti, mbreti ynë. Blerina që kishte qenë idhtare dhe propaganduesja kryesore e një feje tjetër në shtëpinë e vet, u gjet gjithashtu nga Krishti, Shpëtimtari ynë. Kështu u mbyll viti 2024 me Anjezën, Besianën, Vladimirin dhe Blerinën në familjen e Perëndisë. Qenë kohë plot gëzim, interes për fjalën e Perëndisë dhe njohjen me Të e me popullin e Tij!

Erdhi viti 2025 dhe mësimet e Jezusit vazhdojnë të na drejtojnë. Ja si e shpjegon më tej Ai mbretërinë e qiejve: Mateu 13:33. Ai u tha atyre një shëmbëlltyrë tjetër: ''*Mbretëria e qiejve i ngjan majasë që e merr një grua dhe zë brumë me tri masa miell deri sa brumi të mbruhet plotësisht*''. Masa e tretë e brumit tonë erdhi. Te i njëjti rreth shoqëror erdhi më 26 janar Etleva, më pas në 3 mars Alesia dhe 9 ditë më vonë më 12 mars u kthye edhe Dorina. Më vonë në 9 mars erdhi te Krishti edhe Etvora, Jozefina në 7 korrik dhe Stela më 12 shtator. Vetëm pak ditë më vonë Perëndia ktheu tek Vetja Ogertën më 16 shtator dhe së fundi edhe Pranverën më 17 tetor. Kjo qe nisja e Etlevës, Alesias, Dorinës, Etvorës, Jozefinës, Stelës, Ogertës dhe Pranverës më 2025.

Jezusi vazhdon të na mësojë për Mbretërinë e Tij. Mateu 13:44 Përsëri, mbretëria e qiejve i ngjan një thesari të fshehur në një arë, që një njeri që e ka gjetur e fsheh; dhe, nga gëzimi që ka, shkon, shet gjithçka që ka dhe e blen atë arë.

Me 3 vetë, 4 vetë të tjerë e pastaj edhe 8 vetë të kthyer tek Jezusi, kemi gëzim të madh në këtë rreth shoqëror. Po punojmë e besojmë që sivjet do të na shtohen edhe 2 të tjerë. Pagëzimi këtë verë i 6 prej besimtarëve të rinj na ka entuziazmuar të tërëve e na ka dhënë momente të paharrueshme. Po vazhdojmë me ofrimin e studimit të Biblës, dishepullizimit dhe bashkësisë me njëri tjetrin dhe lidhjen sa më fort me kishën. Jemi 12+1 vetë. Jemi plot dashuri për Jezusin. Urojmë e do punojmë për Zotin tonë që e gjithë Tirana të dëgjojë sihariqin e madh, kurbanin që Zoti ynë ofroi në trupin e Tij për ne atje në kryq.

Dhe ndërsa gëzojmë për çdo jetë të prekur e të shpëtuar, nuk mund të mos kujtojmë se rrënja e gjithë kësaj pune ka qenë lutja. Për vite me radhë, takimi i lutjes ka qenë motori i pandalshëm i këtij grupi, vendi ku i kemi sjellë para Zotit çdo person të këtij rrethi shoqëror. Aty kemi derdhur lot, kemi besuar, kemi pritur dhe kemi kërkuar ndërhyrjen e Tij. Çdo kthim është përgjigje e qartë e Perëndisë ndaj lutjeve të popullit të Tij. Lavdi Jezusit që dëgjon dhe shpëton!

Jemi pjesë e Familjes në Mision. Maranatha! Eja Zot Jezus.

Guri i Themelit, familja ime shpirtërore
– nga Xhulio Poçi

Po e nis duke thënë se disa nga kujtimet më të bukura të jetës sime lidhen me kohën kur u bëra pjesë e kishës Guri i Themelit, në vitin 2012. Që në atë çast, Guri i Themelit u ndje si familja ime. Çdo marrëdhënie e ndërtuar aty ka pasur ndikim të thellë në formimin tim shpirtëror dhe vazhdon të më formësojë edhe sot.

Ka qenë një nder i madh të shërbej në adhurim, administrim dhe në çdo fushë tjetër ku jam përfshirë. Ndihem mirënjohës për secilin prej pleqve të kishës me të cilët kam bashkëpunuar ngushtë ndër vite: Alanin, Yllin, Petritin, Avniun, Altinin, Visin, Gustin dhe Jakobin. Jam po aq mirënjohës për çdo person që ka qenë pjesë e grupit të adhurimit.

Kisha "Guri i Themelit" ka qenë bashkëshoqëruese e shumë momenteve të çmuara dhe thelbësore në jetën time. Që nga takimet e djemve, që patën shumë ndikim tek unë në hapat e mi të parë në këtë kishë, përfshirja fillestare në shërbesën e adhurimit e më pas marrja përsipër e drejtimit të saj, dhe në dishepullimin e përkushtuar që kam marrë nga Alani, i cili ka qenë dhe vazhdon të jetë një at shpirtëror për mua. Një nga këto momente që nuk do të harrohen kurrë, është kur në vitin 2017, bashkë me Alanin (babain tim shpirtëror), pagëzuam babain tim biologjik. Gëzimin e asaj dite e ndiej të njëjtë edhe sot!

E po njësoj, kisha ka qenë bashkëshoqëruesja ime dhe në hapat e mi në martesë dhe zhvillimin në shërbesë, duke nxjerrë më së miri në pah ëmbëlsinë që është jeta në familjen e Krishtit.

Është një privilegj i madh që vazhdojmë të shërbejmë në kishën "Guri i Themelit" dhe lutja jonë është që Zoti ta shumëfishojë këtë kishë në fryt shpirtëror për lavdinë e Zotit Jezu Krisht!

SHËRB

ADHURIMI

Shërbesa e Adhurimit është në zemër të jetës së kishës, sepse si komunitet jemi thirrur t'i përgjigjemi Perëndisë me nderim, falënderim dhe besim. Përmes këngës, lutjes dhe fjalës, kjo shërbesë krijon hapësirë që njerëzit të afrohen me Perëndinë dhe të përjetojnë praninë e Tij. Qëllimi i kësaj shërbese është të udhëheqë komunitetin në një adhurim të sinqertë, të përqendruar tek Zoti dhe tek veprat e Tij.

ADOLESHENTËT

Në bashkëpunim të ngushtë me Institutin "Jeta e Re", një partneritet që ka rrënjët që në fillimet e Kishës, ofron një hapësirë ku të rinjtë mund të rriten në besim, të ndërtojnë marrëdhënie të shëndetshme dhe të lidhen më ngushtë me Krishtin.

BURRAT

Takimet e burrave janë momente të vlefshme për unitetin, karakterin dhe rritjen shpirtërore. Çdo kohë kur burrat e kishës sonë mblidhen së bashku sjell forcim të marrëdhënieve dhe nxitje për të jetuar me besim në familje, kishë dhe komunitet.

BUJARIA

Bujaria është një aspekt thelbësor i jetës së kishës, duke pasqyruar zemrën e Zotit për të ndihmuar të tjerët. Kjo shërbesë frymëzon anëtarët të jetojnë një jetë të mbushur me dhënie dhe kujdes, duke treguar dashuri për personat në nevojë. Përmes bujarisë, komuniteti përjeton gëzimin e të dhënit dhe shpërndan shpresë, duke reflektuar frymën dhe dashurinë e Krishtit në komunitetin tonë.

ESAT

ÇIFTET

Shërbesa e çifteve synon të mbështesë dhe pajisë çiftet për të jetuar martesën dhe familjen sipas parimeve të Perëndisë. Përmes takimeve, seminareve dhe kursit dy vjeçar "Martesa Plus", çiftet e reja të martuara mësojnë të ndërtojnë marrëdhënie të shëndetshme, të komunikojnë dhe të rriten së bashku në dashuri dhe besim. Kjo shërbesë ofron udhëzim praktik, inkurajim dhe pajisje për të lulëzuar në martesë, unitet dhe shërbim të përbashkët për lavdinë e Perëndisë, duke i ndihmuar çiftet të jenë jo vetëm bashkëshortë të mirë, por edhe bashkudhëtarë në rrugëtimin shpirtëror.

FËMIJËT

Si kishë e brezit të ri, ne i kushtojmë fëmijëve një rëndësi të veçantë, duke i parë si themelin e së ardhmes së shëndetshme të familjeve dhe të komunitetit tonë. Me zemrën e Krishtit, i cili i pranoi fëmijët me dashuri, besojmë se ata kanë privilegjin dhe aftësinë të njohin Jezusin që në moshë të vogël. Kjo shërbesë synon t'i udhëheqë fëmijët drejt ungjillëzimit dhe rritjes shpirtërore përmes mësimeve dhe aktiviteteve të menduara me kujdes. Përgatitja e mësuesve, programi mësimor dhe mjedisi i sigurt e i ngrohtë janë pjesë thelbësore e përkushtimit tonë për t'i ndihmuar fëmijët të formohen në besim dhe karakter.

GRATË & VAJZAT

Takimet e grave janë kohë të veçanta ku motrat mblidhen për të gjetur inkurajim, ngushëllim dhe forcë tek njëra-tjetra dhe tek Zoti. Në një atmosferë të ngrohtë e mikpritëse, gratë ndajnë jetën, lutjen dhe përvojat e tyre, duke krijuar lidhje të thella dhe mbështetje të sinqertë. Këto momente jo vetëm ushqejnë zemrat, por ndërtojnë edhe një komunitet të bukur shërbimi, dashurie dhe besimi mes grave të kishës.

SHËRB

GTH PRO

GTH PRO është një shërbesë e krijuar për profesionistët e rinj, me qëllim që të mbledhë njerëzit dhe të inkurajojë zhvillimin e tyre shpirtëror dhe profesional. Kjo shërbesë ofron hapësirë për rritje, mbështetje dhe frymëzim reciprok, duke ndikuar pozitivisht jo vetëm në jetën personale dhe profesionale të pjesëmarrësve, por edhe në të ardhmen e kishës si komunitet të gjallë dhe të angazhuar.

LUTJA

Takimi i lutjes është një nga kohët më jetësore për komunitetin tonë. Çdo të mërkurë në orën 18:00, kisha mblidhet për të falënderuar Zotin, për të ndarë zemrën së bashku dhe për t'i besuar Atij sfidat dhe nevojat tona. Është një hapësirë ku shprehim mirënjohjen, kërkojmë ndërhyrjen e Perëndisë dhe forcohemi shpirtërisht si trup. Në këtë atmosferë lutjeje, Zoti punon në mënyra të thella, duke sjellë ngushëllim, drejtim dhe fitore shpirtërore.

MEDIA

Shërbesa e Medias synon të paraqesë me integritet dhe qartësi jetën e kishës, duke komunikuar vizionin, vlerat dhe udhëtimin tonë me Jezusin. Përmes pranisë digjitale dhe vizuale, ajo krijon ura me njerëz brenda dhe jashtë komunitetit, duke ofruar informim, frymëzim dhe hapësira ku ungjilli mund të dëgjohet më gjerë. Çdo material përgatitet me kujdes, me qëllimin që kisha të shihet si një bashkudhëtare e besueshme për ata që kërkojnë drejtim dhe shpresë.

ESAT

MIKPRITJA

Ky aspekt i shërbesës së së dielës ka rëndësi për të prezantuar individualisht fytyrën dashamirëse të kishës ndaj anëtarëve dhe vizitorëve, duke ofruar ndihmën e nevojshme për orientim, informim dhe qarkullim të këndshëm në hapësirat e aktivitetit të ditës së caktuar.

PËRKTHIMI

Përkthimi shpreh zemrën e Perëndisë për kombet dhe siguron që askush të mos mbetet jashtë fjalës së Tij. Kjo shërbesë krijon ura mes gjuhëve, duke ndihmuar njerëzit të dëgjojnë, kuptojnë dhe marrin pjesë plotësisht. Ajo forcon bashkësinë dhe rrit pjesëmarrjen e çdo personi në jetën e kishës.

QELIZAT

Qelizat janë grupe të vogla që mblidhen rregullisht për të ndarë jetën, për të ndërtuar marrëdhënie të shëndetshme dhe për t'u inkurajuar në rrugëtimin e besimit. Këto grupe përfaqësojnë gjallërinë dhe zemrën e kishës, duke ruajtur frymën me të cilën ajo u themelua: komunitet i afërt, i gjallë dhe mikpritës. Dëshira është që qelizat të shumëfishohen në fryt dhe në numër, duke sjellë rritje të vazhdueshme dhe një ndikim më të gjerë në komunitet.

STUDENTËT

Shërbesa e studentëve, në bashkëpunim të ngushtë me IJR, krijon një hapësirë ku të rinjtë rriten shpirtërisht, lidhen me komunitetin dhe forcojnë marrëdhënien me Zotin. Studentët janë një pjesë thelbësore e Kishës "Guri i Themelit", duke mbajtur gjallë frymën e rinisë dhe rritjes së vazhdueshme shpirtërore.

Shërbesa të veçanta

Sofra Teologjike

Sofra Teologjike" është një program mësimor teologjik në nivelin e një shkolle joformale në kontekstin e përpjekjeve të Kishës Guri i Themelit të Shqipërisë në Tiranë, për të ndihmuar kuptimin e të vërtetave më të rëndësishme të realitetit ku jetojmë; të vërtetat e zbuluara në Bibël. Motoja e kësaj shkolle "me besim ne kuptojmë" nënvizon parimin e mençurisë që fillon me "frikën e Perëndisë" duke nënkuptuar përulësinë e nevojshme për çdo njeri që të rritet në mësim dhe pjekuri.

Kampi i Dishepullizimit

Kampi i dishepullizimit është një nga kohët më të çmuara për anëtarët e Kishës "Guri i Themelit". Ai kombinon mësimin nga Fjala e Zotit me nxitjen për ta vënë atë në praktikë, duke ofruar një hapësirë ku besimtarët mund të rriten shpirtërisht dhe të thellojnë marrëdhëniet me njëri-tjetrin. Gëzimi i bashkësisë dhe aktivitetet e kampit e bëjnë përvojën të gjallë dhe të paharrueshme, duke e kthyer këtë traditë në një moment të veçantë që frymëzon besim, bashkëpunim dhe angazhim të përhershëm në rrugëtimin me Krishtin.

Krishtlindje N'shesh

Gjatë dhjetorit, atmosfera festive e Sheshit Skënderbej krijon një mundësi të veçantë për të ndarë mesazhin e vërtetë të Krishtlindjes. Kisha "Guri i Themelit" iu bashkua kësaj nisme misionare së bashku me Institutin "Jeta e Re" dhe partnerë të tjerë, duke kontribuar me përfshirjen e anëtarëve dhe mbështetje praktike. Që nga viti i parë, kemi mësuar si të shërbejmë më mirë dhe të ndërveprojmë më natyrshëm me njerëzit. Edhe këtë vit synojmë të shtojmë praninë tonë dhe të maksimizojmë ndikimin, duke përdorur këtë hapësirë publike strategjike për biseda të hapura, të ngrohta dhe domethënëse rreth Krishtit dhe shpresës që Ai sjell.

Kisha "Guri i Themelit": Një Familje Në Mision

Kisha jonë, e quajtur "Guri i Themelit", ka filluar jetën para datës 20 Nëntor 1995 pasi nga kjo datë kemi komunikimin e dokumentuar të përmendjes së 'kishës së re' në një mesazh elektronik për Brikenën, një nga themelueset e kësaj kishe. Shumë prej detajeve dhe rrethanave të kohës së lindjes së kishës sonë janë zbehur edhe në kujtesën tonë edhe në rëndësinë e tyre, por gëzimi dhe privilegji i përkatësisë në një familje shpirtërore që rritet në kuptimin e plotësisë së misionit të vet mbeten frymëzues edhe sot.

Ne jemi një kishë e veprimtarisë në grup si një familje.

Menjëherë pas festimit spontan të fillimit të kishës në vjeshtën e vitit 1995, u identifikuan përgjegjësitë për drejtuesit dhe pjesëtarët e tjerë të bashkësisë. Gjithashtu u bë e qartë që kishim një 'grup bazë udhëheqësie' me përgjegjësi të ndryshme për mbarëvajtjen e shërbesës sonë si bashkësi, ku veçuam atë që e quajtëm 'grupi i vizionit' i cili do të merrej me përkufizimin e tipareve tona kuptimore. 'Grupi i madh' ishte bashkësia që mblidhej në takimet tona të përjavshme për të kënduar lavdërime dhe për të adhuruar së bashku duke dëgjuar predikime nga Bibla si edhe duke u lutur dhe kaluar pak kohë shoqërore së bashku.

Ky grup mund të arrinte tek 25 deri 30 veta ose më shumë në raste të veçanta, por theksi ynë ishin grupet e vogla që ne i quanim 'qeliza'. Ne besonim se në qeliza jeta besimtare ka vendin më të mirë për t'u ushqyer me vëmendjen e përshtatshme ndaj çdo individi ashtu si kujdesi në një familje.

Ne jemi një kishë me grup udhëheqësie.

Qysh nga fillimi ne kishim një ide për udhëheqësinë si një grup ku dhuntitë e ndryshme specifike në mësim, drejtim apo menaxhim do të specifikonin 'pastorin mësues', 'pastorin drejtues' apo atë 'administrues'. Ndërkohë që të gjithë këta 'pleq drejtues' ishin pastorë dhe do të kujdeseshin për nevojat e të gjithë bashkësisë duke siguruar mbarëvajtjen e punëve të ndryshme. Kuptimi ynë për udhëheqësinë ka mbetur i ngjashëm, duke qenë pra një formë 'presbiterane' apo pluraliteti drejtuesish që ne i quajmë thjesht 'pleq'. Për arsye funksionale njëri prej tyre mund të jetë i pari mes të barabartëve, pra nuk është formë hierarkike me një pastor si president të bashkësisë. Përkrah 'pleqve', sepse na pëlqen ta quajmë kështu më shumë sesa 'pastor' meqënëse kështu theksojmë pjekurinë dhe jo funksionin, ne kemi edhe 'djakonët', burra dhe gra, të cilët ndihmojnë në realizimin e punëve të bashkësisë.

Sot ne kemi tre pleq, Ylli Doçi, i cili ishte edhe në themelimin e bashkësisë; Altin Karriqi, i cili ka qenë pjesë e kishës si student që në fillimet e saj, dhe Ervis Llupo, pjesëtar i kishës prej shumë vitesh i cili ka shërbyer për një kohë të gjatë si administrator, tani i është bashkuar pleqësisë. Kemi edhe pesë pleq Emeritus, Petrit Lleshi, Avni Menalla, Agustin Prenga, Alan Bryant dhe Jacob Kemp. Alan ka qenë një bekim i madh për pleqtë e kishës sonë dhe drejtues të tjerë në kishë edhe para se të bashkohej me grupin e pleqësisë.

Ne jemi një kishë Biblike në vazhdimësi të Kishave Biblike historike.

Në fillim të vitit 1996, vetëm disa muaj pas themelimit, grupi i vizionit nën drejtimin e Ylli Doçit kishte formuluar doktrinat bazë që ne besojmë nga Bibla në një formë të përdorshme për mobilizimin e anëtarëve të bashkësisë. Bukuria e kësaj përpjekjeje formuluese qëndron në dallimin e përbashkësisë që ne kemi me gjithë kishat e ndryshme por besnike ndaj Biblës nëpër botë dhe përgjatë gjithë historisë, kontekstuale të kishës sonë në këtë kohë e në këtë vend.

Emrin për kishën tonë në fakt, megjithëse e gjejmë në Bibël tek Efesianët 2:20, e dalluam si të përshtatshëm edhe nga shoqërimi me besimtarët e një kishe në Iowa të SHBA-ve, me të njëjtin emër.

Ne jemi një kishë doktrinalisht ungjillore por jo-denominacionale.

Doktrina jonë si kishë sigurisht që përfshin shumë më tepër se sa mund të përfshihen në një dokument të tillë prej pak faqesh, por këta parametra biblikë, teologjikë dhe pastoralë tonë të krishterë mbeten edhe sot të mjaftueshëm në orientimin e përpjekjeve tona ungjillizuese, dishepullizuese dhe ndërtuese të besimtarëve për të qenë drit dhe kripë kudo.
Përgjatë këtyre 30 viteve në kishën tonë janë ushqyer shpirtërisht qindra besimtarë që sot janë shpërndarë nëpër vende të ndryshme dhe bashkësi të tjera nëpër Shqipëri dhe jashtë saj. Po ashtu, shumë nga vajzat e kishës sonë janë martuar dhe u janë bashkuar kishave të burrave të tyre, prandaj ne ndihemi të bekuar nga lidhjet e shumta që kemi përmes këtij kontributi të gjatë me ungjillin përmes kishës sonë 'Guri i Themelit.'

Në këtë 30 vjetor tonin ne duam t'u premtojmë të gjithë atyre miqve të vjetër dhe të rinj se do mbetemi një bashkësi dashamirëse ndaj të gjitha formave të punës së Zotit në këtë vend dhe tek ne gjithmonë do të gjejnë një partner besnik ndaj kauzës së ungjillit midis Shqiptarëve dhe më gjerë.

Ne jemi një kishë partnere në mision.

Gjatë viteve të fundit ne në një mënyrë të re dhe në një stad të ri për misionin e kishës sonë 30 vjeçare dhe kemi ardhur në këtë formulim të vizionit tonë:

"Si një Familje në Mision ne ndihmojmë çdo njeri të jetë dritë dhe kripë, në mënyrë që bota të pajtohet me Perëndinë në Krishtin."

Kur ne flasim për "botën" flasim si ata që tashmë janë përfshirë në misionet e Perëndisë në vende të ndryshme të botës. Këtë e kemi bërë duke mbështetur financiarisht misionarët që kanë dalë nga kisha jonë, por edhe nga kisha që janë partnere me kishën tonë. Mundësimi i udhëtimeve misionare çdo vit, është bërë i mundur në saje të partneriteteve që kemi ne me organizata dhe kisha të ndryshme, prandaj ne do të mbetemi të hapur për partneritete të ndryshme me kisha të ndryshme të trupit të Krishtit në Shqipëri dhe në botë.

Ne jemi një kishë e brezit të ri.

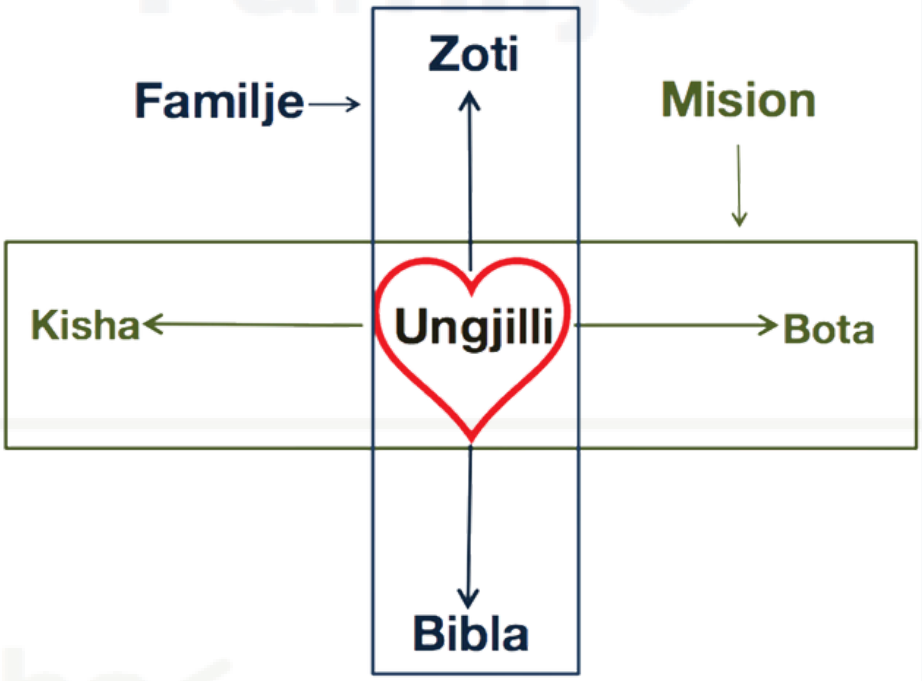
Kisha jonë ka qenë dhe do të mbetet gjithmonë një kishë e përkushtuar ndaj brezit të ri. Lidhja jonë e ngushtë me shërbesën studentore të Institutit "Jeta e Re" ka qenë dhe do të mbetet një shprehje e qartë e këtij përkushtimi të kishës sonë për të qenë afër brezit të ri, në përkujdesje dhe ndihmë ndaj tyre, për të orientuar jetët e tyre në mënyrën më të mirë gjatë viteve të rëndësishme të jetës universitare. Ne besojmë se tani është koha që të pajisim këtë brez të ri të besimtarëve shqiptarë për të kontribuar në shërimin e shoqërisë sonë duke sjellë vlerat e ungjillit të dashurisë së Perëndisë në sferat e ndryshme profesionale, akademike, të artit, kulturës, politikës dhe biznesit, si edhe duke forcuar bazën e çdo shoqërie të shëndetshme, familjen.

Ne jemi një kishë partnere në mision.

Ne besojmë se tani është koha që të ngremë flamurin e ungjillit lart jo vetëm me fjalë deklarative por me jetët e transformuara të anëtarëve të familjes sonë, të cilët do të tregojnë me vepra fuqinë transformuese të ungjillit. Shqipëria ka nevojë për shembuj të prekshëm transformimi prandaj ne bashkohemi me të gjithë besimtarët e krishterë të cilët luten që çdo njeri të njohë dikë në brezin tonë i cili e ndjek Jezusin besnikërisht.

Ne besojmë që Perëndia mund të bëjë realitet këtë vizion ekspozues të gjithë shqiptarëve me bukurinë e Jezusit në jetët e ndryshuara të atyre që e ndjekin atë besnikërisht, prandaj me fjalët e Palit drejtuar Kolosianëve ne themi: "Këtë Krisht predikojmë edhe ne, duke e këshilluar dhe duke e mësuar çdo njeri me gjithë urtinë që kemi, me qëllim që të gjithë njerëzit t'i paraqesim të përsosur përmes Krishtit para Perëndisë. Prandaj unë mundohem dhe luftoj me ndihmën e fuqisë së Krishtit që vepron fuqishëm brenda meje."

TIPARET KUPTIMORE TË KISHËS "GURI I THEMELIT"

Kisha, si shumë realitete të tjera në këtë botë, ka dimensione të ndryshme dhe që ta njohësh mirë duhet të përfshihesh personalisht në jetën e saj. Për ata që duan të dinë pak më shumë për mënyrën se si e perceptojmë ne veten, çfarë konsiderojmë të rëndësishme dhe si synojmë të jetojmë jetën tonë bashkarisht, po ju prezantojmë këto faqe në vijim që janë pak a shumë siç ishin qysh në 1996-n kur u shkruan nga 'Grupi i Vizionit' të kishës tonë. Këtu kemi gjithashtu bazën biblike të perceptimeve tona për veten si një bashkësi e trupit të Krishtit dhe një përshkrim të shkurtër të doktrinave kryesore por sigurisht, për çështje të veçanta kuptimore të doktrinës do ju duhet të konsultoheni me një dokument tjetër shumë më të plotë që do ta gjeni edhe tek faqja zyrtare e Kishës.

"Si një Familje në Mision ne ndihmojmë çdo njeri të jetë dritë dhe kripë që bota të pajtohet me Perëndinë në Krishtin." Kjo mënyrë e shprehjes së vizionit tonë bashkë me këtë diagramë të thjeshtë synon të qartësojë si bëhemi ne një familje përmes besimit biblik në Zotin sipas ungjillit që është 'fuqia e Perëndisë për shpëtimin e cilitdo' dhe që thotë se: "... tani, pavarësisht nga ligji [feja], është manifestuar drejtësia e Perëndisë,... nëpërmjet besimit në Jezu Krishtin për të gjithë... ata që besojnë... sepse... janë shfajësuar falas me anë të hirit të tij, nëpërmjet shpengimit që është në Krishtin Jezus" (Rom. 3:21-24). Ungjilli është zemra e familjes sonë dhe burimi i gjithçkaje që ne jemi dhe që bëjmë, si një familje në mision, prandaj mbi të gjitha ne jemi një kishë ungjillore.

BASHKËSIA GURI I THEMELIT

QËLLIMI YNË:

Të adhurojmë dhe lartësojmë më të lartin—Perëndinë dhe t'i pëlqejmë Atij në gjithçka.

BESIMI YNË:

BIBLA

2 e Timoteut 3:16
2 e Pjetri 1:20-21

Bibla është mesazhi, fjala e Perëndisë për njerëzimin. Si e tillë ajo është e pagabueshme, e komunikuar përmes njerëzve siç e frymëzoi Perëndia, prandaj është baza për gjithçka që kemi nevojë të dimë për shpëtimin dhe për të jetuar jetën si besimtarë.

PERËNDIA

Efesianëve 1:11, 3:11
Veprat e Ap. 4:24-27
Hebrenjve 11:3
Isaia 44:24
Kolosianëve 3:17
2 e Timoteut 1:9
Romakëve 3:24-5:21
Efesianëve 1:5
Romakëve 6:11

Ne besojmë që Perëndia sovran, Krijuesi i gjithçkaje të krijuar (universi dhe njeriu), është NJË QËNIE që ekziston në TRE PERSONA- Zoti Atë, Zoti Bir, Zoti Shpirt i Shenjtë. Ai është një Perëndi personal (jo thjesht një forcë apo energji) i Shenjtë, i përsosur, i drejtë dhe i dashur. Ai dëshiron që të afrojë tek vetja gjithë krijesën në një marrëdhënie dashurie të përjetshme përmes një plani shpëtues. Ky Perëndi Trinor që e projektoi planin e shpëtimit me Zotin At, të realizuar nga Zoti Bir (Krishti) e zbaton atë tek ne nëpërmjet Zotit Shpirt i Shenjtë.

KISHA

1 e Korintasve 12:12-24
Efesianëve
1:22-23
2:19-22
4:1-6
5:23-33
Kolosianëve 1:18
Zbulesa 7:9-10

Ne besojmë në prioritetin e kishës, (e thirrur jashtë, e iu përgjigjur zbulesës së Perëndisë në besim të plotë, në bindje e adhurim, në lutje edhe lavdërime, nënshtrim ndaj vullnetit të Tij dhe në shërbim). Kjo është bashkësia e të zgjedhurve të Perëndisë, e të thirrurve, bashkësia e të çliruarve apo e të shpëtuarve, bashkësia e të shenjtëve, e njerëzve të Zotit, e fëmijëve të Perëndisë që bëjnë një familje, ndryshe edhe Nusja e Krishtit. Shenjat, ritet, apo simbolet e anë të pagëzimit, i cili simbolizon vendosjen e besimit tek Krishti; si dhe vazhdimësia e bashkëshoqërisë me Krishtin dhe besimtarët e tjerë, simbolizuar përmes Darkës së Zotit.

TIPARET TONA

Nën dritën e mësimeve të Biblës, ne si bashkësi në Tiranë, shohim disa vlera që duhet të na karakterizojnë ne si pjesëtarë të familjes së Perëndisë.

Vlerat: (Çfarë është e rëndësishme për ne, ndërsa synojmë të funksionojmë si qelizë e gjallë e trupit të Krishtit).

A. Çfarë na bën ata që jemi? Çfarë pritet të shfaqet në ne si besimtarë të 'ujitur' nga i njëjti Shpirt i Shenjtë?

DASHURIA

Marku 12:29-31
1e Korintasve 13:1-8
Romakëve 12:5; 12:10
1 e Gjonit 4:7
Gjoni 13:34-35

Ta duam Perëndinë dhe t'i shërbejmë Atij me gjithë qënien tonë është prioriteti ynë më i lartë dhe qëllimi përmbushës i jetës. Ne kemi marrë dashuri për të jetuar në dashuri. Duke e kuptuar që kur jemi në Krishtin jemi edhe në trupin e Tij (secili si pjesë e pandashme dhe e nevojshme e kishës) ne jemi të përkushtuar në dashurinë vëllazërore për njëri- tjetrin duke e konsideruar tjetrin si më lart se veten.

BESIMI

Hebrenjve 11:1,6
Efesianëve 2:8,9
Romakëve 10:17
1 e Gjonit 5:14,15

Shpëtimi është i mundur vetëm përmes besimit dhe besimi është forma e ecjes sonë me Perëndinë. Besimi është siguria e gjërave që nuk shihen dhe vetëm me besim mund ta kënaqim Perëndinë. Ne do të synojmë të bëjmë gjëra të mëdha saqë do të dështojmë patjetër nëse Ai nuk do t'i bëjë ato vetë përmes nesh.

NDERSHMËRIA / INTEGRITETI

Psalmi 25:21
Fjalët e Urta
11:3, 10:9, 20:7, 28:6
Romakëve 6:19

Përgjegjësia e çdo besimtari është që të jetojë në përputhje me të drejtën dhe me të ndershmen si skllav i drejtësisë dhe shenjtërisë në Jezus Krisht, si në bashkësi, punë e kudo, për të bërë realitet të jetuarin e jetës së krishterë. Ne duhet të jetojmë sipas asaj që themi dhe besojmë.

E VËRTETA

Gjoni 8:32, 14:6
Efesianëve 4:15
1 e Timoteut 3:15
Fjalët e Urta 3:3

Zoti është absolut dhe e gjithë e vërteta vjen nga Zoti, prandaj nuk kemi frikë nga e vërteta kudo që të shfaqet. Zbulesa e të vërtetës shpirtërore i vjen njeriut me Biblën, Fjalën e Zotit. E vërteta do të jetë horizonti që synojmë ndërsa ecim me Shpirtin e Shenjtë. Ne gjithmonë do të përpiqemi të gjendemi në të vërtetën.

B. Çfarë bëjmë ne si bashkësi në veprim?

Qeliza e gjallë dhe e shëndetshme dhe ritmi i zakonshëm i jetës besimtare.

ADHURIMI/LUTJA

Psalmi 66:4,95:6
Marku 11:24
Jakobi 5:16
Fjalët e Urta 2:1-5
Gjoni 4:23

Adhurimi personal dhe bashkërisht si dhe lutja këmbëngulëse janë shtylla vitale të jetës së krishterë. Prandaj ne do të jemi të përkushtuar të kërkojmë fytyrën e Perëndisë dhe të mësojmë frikën e Tij duke u lutur dhe adhuruar në shpirt e në të vërtetën. Zoti është duke e ndërtuar kishën, duke thirrur delet e Tij nga bota, duke shpëtuar individë e duke i futur në familjen e Vet. Ai na thërret të bëjmë dishepuj që ndjekin Atë duke i pagëzuar e mësuar, jo vetëm në Shqipëri por nga të gjitha kombet. Në adhurim ndaj Perëndisë, pjesëmarrja në përpjekjen për shpëtimin e të humburve është pjesë e rëndësishme në jetën tonë.

UNGJILLIZIMI

Gjoni 5:17
Mateu 16:18
Gjoni 10:16
Mateu 28:18,20
Mark 16:15
1e Pjetrit 3:15,16
2 e Timoteut 4:5

Zoti është duke e ndërtuar kishën, duke thirrur delet e Tij nga bota, duke shpëtuar individë e duke i futur në familjen e Vet. Ai na thërret të bëjmë dishepuj që ndjekin Atë duke i pagëzuar e mësuar, jo vetëm në Shqipëri por nga të gjitha kombet. Në adhurim ndaj Perëndisë, pjesëmarrja në përpjekjen për shpëtimin e të humburve është pjesë e rëndësishme në jetën tonë.

DISHEPULLIZIMI

2 e Timoteut 2:2
Efesianëve 4:11-12
Kolosianëve 1:28-29

Duke synuar të arrijmë pjekurinë në Krisht ne jemi të përkushtuar të ndihmojmë njëri-tjetrin, që çdo pjesëtar duke u ushqyer me të vërtetën të pajiset për çdo vepër të mirë. Ne duam që secili të njohë dhe të ushtrojë plotësisht të gjitha dhuntitë e tij (në harmoni) për të mirën e të gjithë bashkësisë. Ne jemi udhëzuar të mblidhemi në bashkëshoqëri me njëri- tjetrin dhe me Krishtin në Darkën e Zotit. Po ashtu, ne jemi të përkushtuar të jetojmë si popull i Zotit, me popullin apo familjen e Zotit dhe për popullin apo familjen e Zotit.

BASHKËMIQËSIA

Hebrenjëve 10:24, 25
1 e Korintasve 11:23
Romakëve 1:11, 12, 12:4-5
Fjalët e Urta 27:17

Ne jemi udhëzuar të mblidhemi në bashkëshoqëri me njëri- tjetrin dhe me Krishtin në Darkën e Zotit. Po ashtu, ne jemi të përkushtuar të jetojmë si popull i Zotit, me popullin apo familjen e Zotit dhe për popullin apo familjen e Zotit.

SHËRBIMI/KUJDESI

Hebrenjve 10:25
1 e Thesalonikasve 2:8
1 e Gjonit 1:7
1 e Korintasve 12:25
Filipianëve 2:3, 4
Galatasve 6:2

Shërbimi dhe dhënia janë më përmbushëse se marrja dhe këto duhet të jenë tipare të bashkësisë sonë në familjen tonë. Kujdesi dhe ndihma, duke qenë të pranishëm në nevojën e tjetrit, është përkushtimi ynë për secilin pjesëtar të bashkësisë.

DISIPLINA

Mateu 7:1-5
1 e Thesalonikasve 5:14
Galatasve 6:1
Mateu 18:15-17
1 e Korintasve 5
1 e Pjetrit 4:8

Përgjegjshmëria e anëtarëve të familjes, të pagëzuar si pjesë e familjes së Perëndisë është shenjtëria. Prandaj heshtja, përkrahja apo refuzimi për të mbajtur qëndrim ndaj shkeljeve vërtetë që përfshin edhe disiplinimin e perëndishëm. Disiplina e zbatuar sipas parimeve të dhëna në Bibël ka për qëllim ruajtjen e shëndetit dhe unitetit të trupit, ndërsa nderohet Perëndia duke ndihmuar individin të kthehet në rrugën e drejtë. Shkimi i Shenjtë na mëson të kemi një dashuri të thellë që mbulon një shumicë mëkatesh, pra na thërret për një shpirt durimi e faljeje ashtu siç vepron Zoti me ne. Prandaj disiplina në bashkësi, e urdhëruar nga Krishti, është një çështje që kërkon shqyrtim me kujdes të madh.

BAMIRËSIA

Jakobi 1:27
Mikea 6:8
Galatasve 5:13

Duke iu shërbyer të gjithëve në nevojë, duke manifestuar mëshirën në shërbim si për Krishtin.

C. Parimet apo vlerat orientuese që përcaktojnë se si do të zhvillojmë aktivitetin apo shërbimin tonë.

ÇDO ANËTAR AKTIV ME DHUNTINË QË KA.

Efesianëve 4:11-13
Efesianëve 2:10
1 e Pjetrit 4:10

Perëndia u ka dhënë dhunti të gjithë anëtarëve. Personat të cilëve u ka dhënë dhunti mësuesi dhe drejtuesi janë aty për të ndihmuar çdo anëtar të përdorë dhuntitë e veta, për t'i shërbyer sa më mirë ndërtimit të trupit të Krishtit sepse secili është krijuar për këto vepra të mira të përgatitura që më parë nga Perëndia.

PAJISJA (PROCESI I MËSIMIT DHE PËRGATITJES)

2 e Timoteut 2:2
Efesianëve 4:12
Filipianëve 4:9

Çdo anëtar është bërë për një shërbim të veçantë. Secili ka të drejtë të presë informacionin e nevojshëm për t'u pajisur e për t'u përgatitur që sipas dhuntisë së veçantë që ka të përmbushë shërbimin e vet të veçantë. (Mënyra e pajisjes është përmes mësimit te ushtruar)(Përgatitja nuk merret siç merret gripi!)

GRUPET E VOGLA

1 e Gjonit 1:7
Hebrenjve 10:25
1 e Thesalonikasve 2:8
1 e Korintasve 14:26

Grupet e vogla janë forma më e mirë: 1-Për të përjetuar kujdesin, ushqimin efektiv me të vërtetën dhe bashkëshoqëri kuptimplotë për të cilën kanë nevojë të gjithë besimtarët, si edhe: 2-Për të përmbushur punën e shërbimit si trup i Krishtit në veprim.

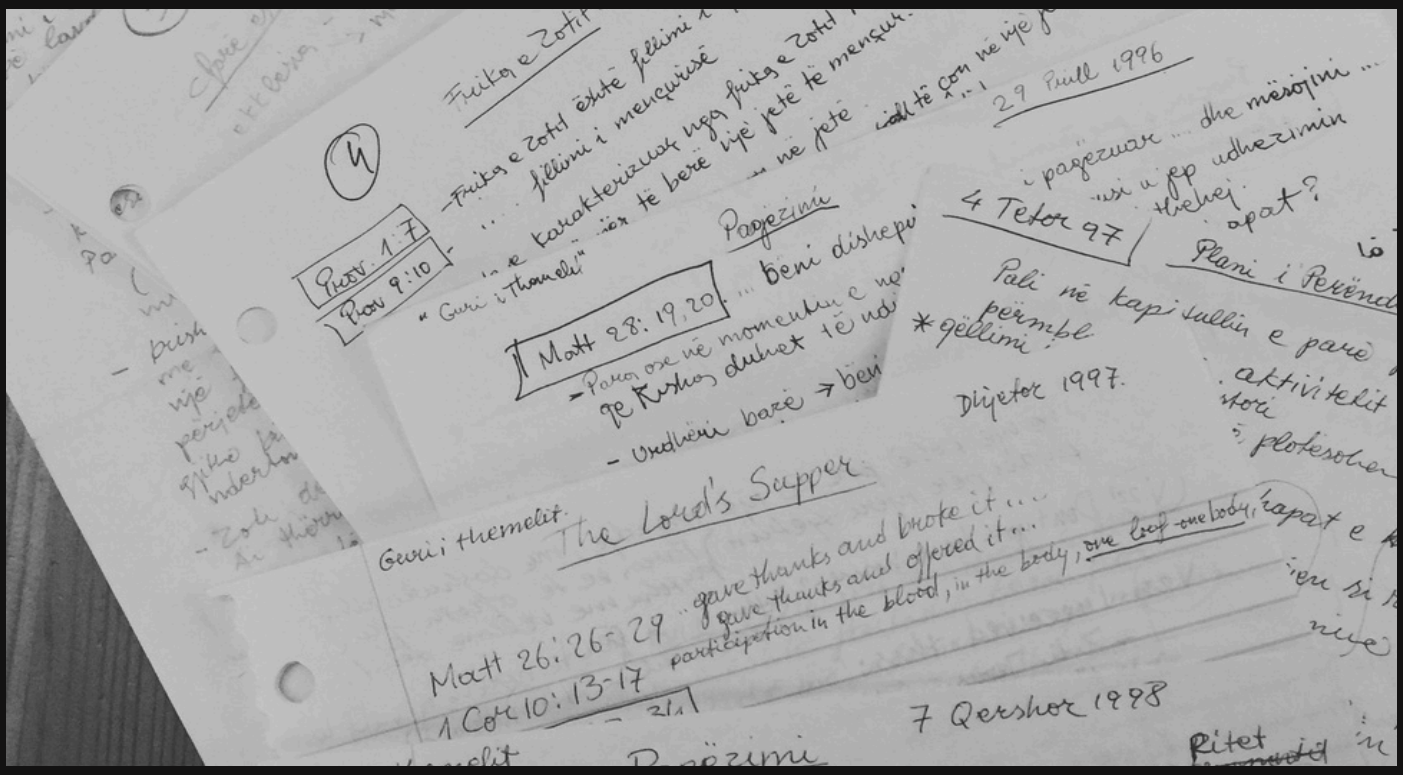
SHËRBIMI NË GRUP

Fjalët e Urta 15:22
1 e Thesalonikasve 5:11
Efesianëve 4:16
Nehemia 6:15-16

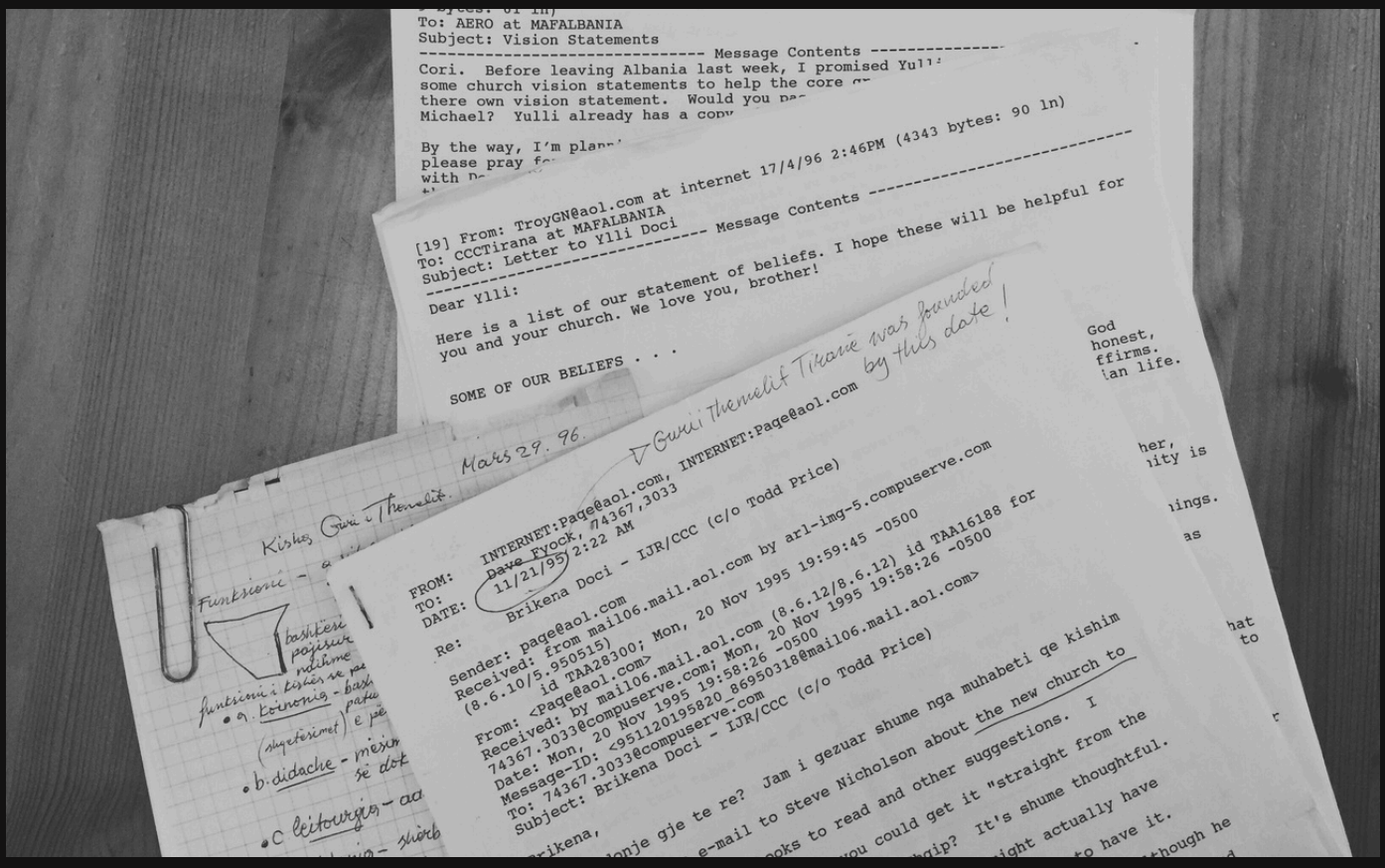
Mënyra më e mirë për kryerjen e shërbimit është duke kombinuar dhe bashkuar përpjekjet dhe burimet e ndryshme të shumë punëtorëve, që punojnë në harmoni me njëri-tjetrin.

<u>Kujto gjithmonë:</u>

Gjithçka që ne jemi dhe bëjmë ka vlerë vetëm kur është rezultat i asaj që Perëndia bën në ne dhe përmes nesh, me anë të Shpirtit të Shenjtë.

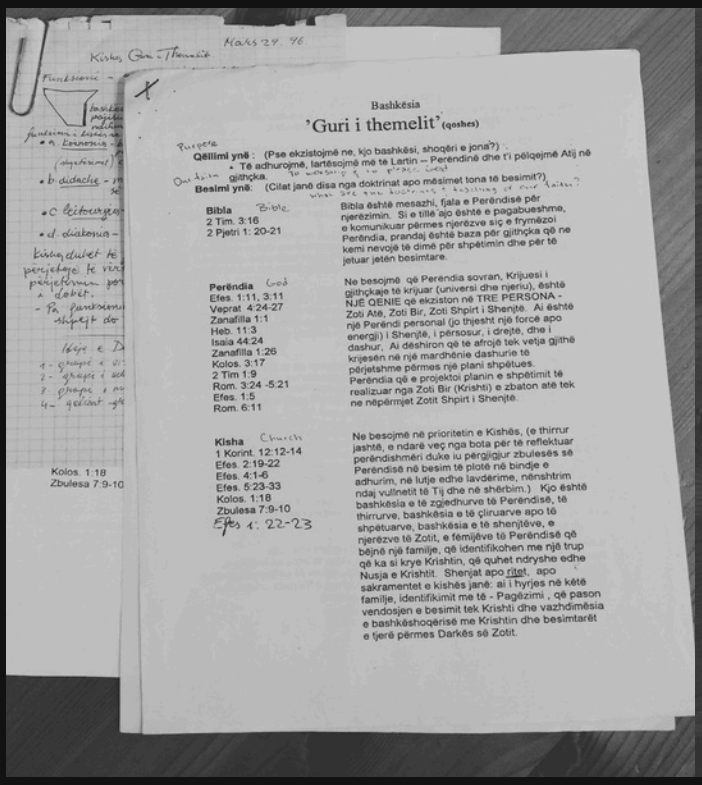

Dokumente të hershme

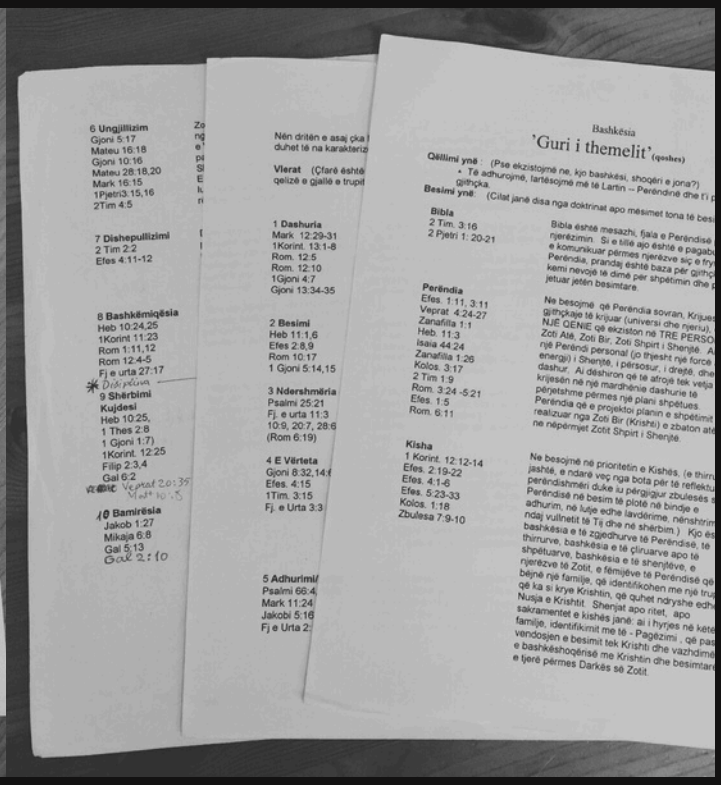

Komunikimet e para me partnerët e Kishës Guri i Themelit.

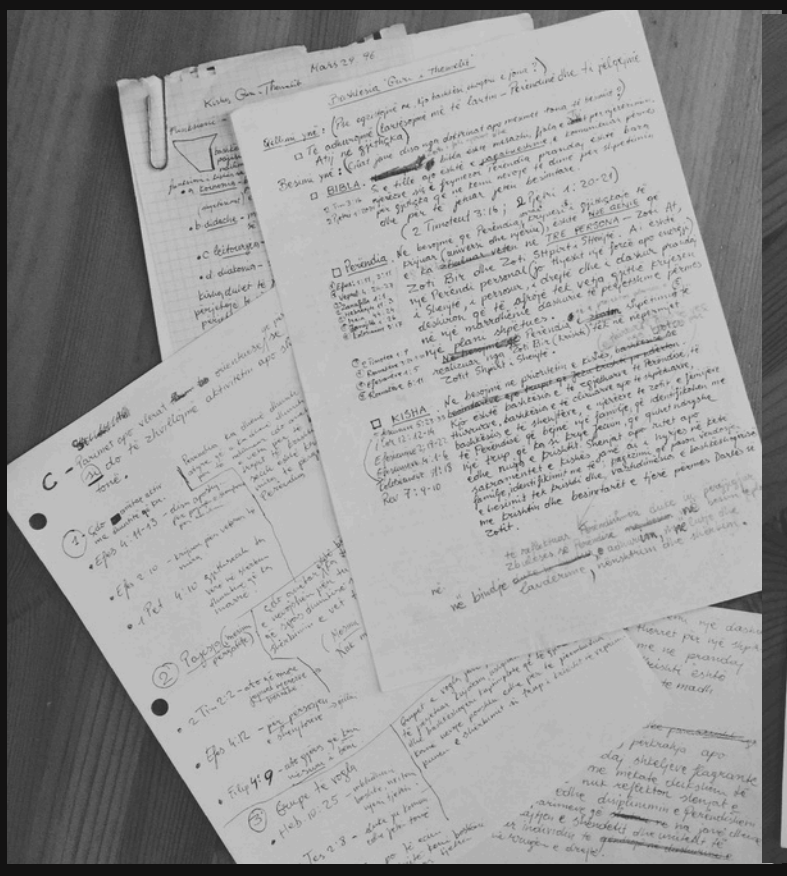
Faqja e parë e shtypur e vlerave.

Bashkësia
'Guri i themelit' (qoshes)

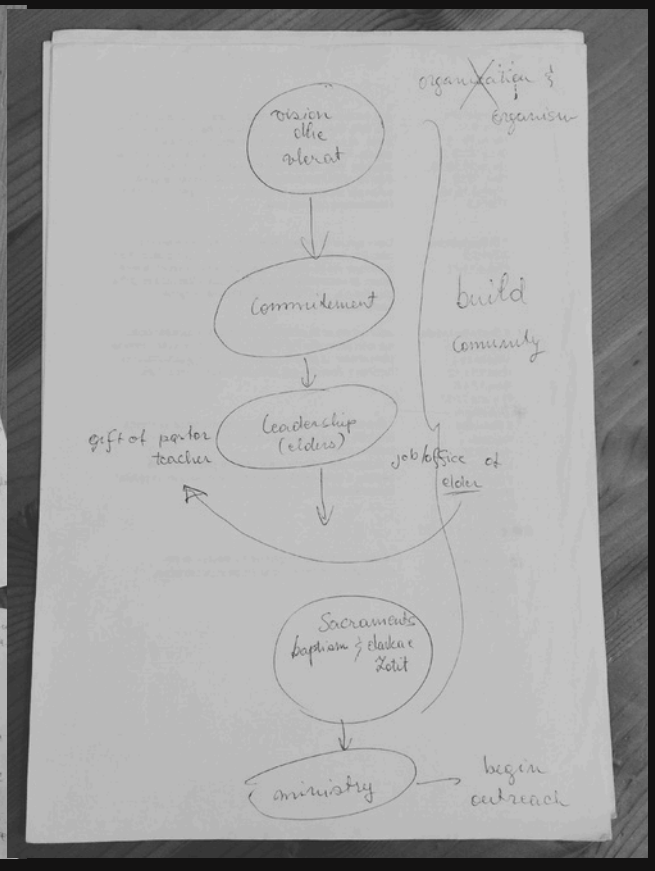
Printimet e para të vlerave.

Bashkësia
'Guri i themelit' (qoshes)

Dokumente të hershme

Dorëshkrimet e para të doktrinës bazë dhe vlerave të Kishës.

Shënime diskutimesh për udhëheqësinë e Kishës.

© Kisha “Guri i Themelit të Shqipërisë”
Tiranë, 2025

NJË famije NË
MISION